

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

17. heinäkuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 231/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 231/02	Asia C-10/17 P: Valitus, jonka Polo Club on tehnyt 11.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-67/15, Polo Club v. EUIPO, 10.11.2016 antamasta määräyksestä	2
2017/C 231/03	Asia C-50/17 P: Valitus, jonka Universidad Internacional de la Rioja, S.A. on tehnyt 31.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja v. EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR), 1.12.2016 antamasta tuomiosta	2
2017/C 231/04	Asia C-147/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Constanța (Romania) on esittänyt 23.3.2017 – Sindicatul Familia Constanța ym. v. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța	3
2017/C 231/05	Asia C-148/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 24.3.2017 – Peek & Cloppenburg KG v. Peek & Cloppenburg KG	4
2017/C 231/06	Asia C-161/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 31.3.2017 – Land Nordrhein-Westfalen v. Dirk Renckhoff	5

2017/C 231/07	Asia C-171/17: Kanne 5.4.2017 – komissio v. Unkari	5
2017/C 231/08	Asia C-179/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 7.4.2017 – Bankia SA v. Alfonso Antonio Lau Mendoza ja Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Asia C-192/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 13.4.2017 – COBRA SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Asia C-196/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Kathrin Meyer v. TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Asia C-197/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Thomas Neufeldt ym. v. TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Asia C-198/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Ivan Wallmann v. TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Asia C-200/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Susanne de Winder v. TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Asia C-201/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Holger Schlosser ja Nicole Schlosser v. TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Asia C-202/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe ja Harmine Rebbe v. TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Asia C-208/17 P: Valitus, jonka NF on tehnyt 21.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-192/16, NF v. Eurooppa-neuvosto, 28.2.2017 antamasta määräyksestä	12
2017/C 231/17	Asia C-209/17 P: Valitus, jonka NG on tehnyt 21.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-193/16, NG v. Eurooppa-neuvosto, 28.2.2017 antamasta määräyksestä	13
2017/C 231/18	Asia C-210/17 P: Valitus, jonka NM on tehnyt 21.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-257/16, NM v. Eurooppa-neuvosto, 28.2.2017 antamasta määräyksestä	14
2017/C 231/19	Asia C-212/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt 24.4.2017 – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia S.A.	15
2017/C 231/20	Asia C-225/17 P: Valitus, jonka Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd ja Valfajr 8th Shipping Line Co. ovat tehneet 27.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-14/14 ja T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, 17.2.2017 antamasta tuomiosta	15
2017/C 231/21	Asia C-226/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 28.4.2017 – Brigitte Wittmann v. TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Asia C-228/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 28.4.2017 – Reinhard Wittmann v. TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Asia C-238/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus miesto apylinkės teismas (Liettua) on esittänyt 9.5.2017 – "Rennerga" UAB v. "Energijs skirstymo operatorius" AB ja "Lietuvos energijos gamyba" AB	18
2017/C 231/24	Asia C-246/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 10.5.2017 – Ibrahima Diallo v. Belgian valtio	19
2017/C 231/25	Asia C-265/17 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.5.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-194/13, United Parcel Service v. komissio, 7.3.2017 antamasta tuomiosta	21
Unionin yleinen tuomioistuin		
2017/C 231/26	Asia T-637/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.5.2017 – Alma-The Soul of Italian Wine v. EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki VIÑA SOL — Suhteellinen hylkäysperuste — Erottamiskyvylle aiheutuva vahinko — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta)	22
2017/C 231/27	Asia T-519/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.5.2017 – Piessevaux v. neuvosto (Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Eläkeoikeuksien siirtäminen unionin eläkejärjestelmään — Hyvitettäviä palvelusvuosia koskeva ehdotus — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Uudet yleiset täytäntöönpanosäännökset — Yhdenvertainen kohtelu — Saavutetut edut — Luottamuksensuoja)	22
2017/C 231/28	Asia T-164/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2017 – Piper Verlag v. EUIPO (THE TRAVEL EPISODES) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin THE TRAVEL EPISODES rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Muuttamista koskeva vaatimus — Toimi, jota valituslautakunta ei voi toteuttaa — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)	23
2017/C 231/29	Asia T-207/16 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 8.5.2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Poissulkemisvaroitukset — Tarkistusilmoitus — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyys-edellytys ei täyty)	23
2017/C 231/30	Asia T-285/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.5.2017 – Dominator International v. EUIPO (DREAMLINE) (EU-tavaramerkki — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki DREAMLINE — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kuvailevuus — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 2 kohta — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artikla)	24
2017/C 231/31	Asia T-481/16 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2017 – Cuallado Martorell v. komissio (Henkilöstö — Palvelukseen ottaminen — Avoin kilpailu — Päätös olla hyväksymättä hakijaa suulliseen kokeeseen — Kirjallisen kokeen arviointi — Päätös olla merkitsemättä kantajan nimeä varallaololuetteloon — Valintalautakunnan mahdollisuus valtuuttaa yksi sen jäsenistä korjaamaan kirjalliset kokeet — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)	25
2017/C 231/32	Asia T-785/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.5.2017 – BSH Electrodomesticos España v. EUIPO – DKSH International (Ufesa) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Ufesa rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Sovintoratkaisu — Tilanne, jossa kantaja saa haetun tavaramerkin — Lausunnon antamisen raukeaminen)	25

2017/C 231/33	Asia T-170/17 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 18.5.2017 – RW v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Henkilöstö — Virkamiehet — Lomalle ja eläkkeelle siirtäminen — Eläkeikä — Henkilöstösääntöjen 42 c artikla — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Fumus boni juris — Kiireellisyys — Intressivertailu)	26
2017/C 231/34	Asia T-113/17: Kanne 20.2.2017 – Crédit Agricole ja Crédit Agricole Corporate and Investment Bank v. komissio	27
2017/C 231/35	Asia T-242/17: Kanne 25.4.2017 – SC v. Eulex Kosovo	28
2017/C 231/36	Asia T-244/17: Kanne 26.4.2017 – António Conde & Companhia v. komissio	29
2017/C 231/37	Asia T-254/17: Kanne 28.4.2017 – Intermarché Casino Achats v. komissio	29
2017/C 231/38	Asia T-255/17: Kanne 28.4.2017 – Les Mousquetaires ja ITM Entreprises v. komissio	30
2017/C 231/39	Asia T-268/17: Kanne 8.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale	31
2017/C 231/40	Asia T-269/17: Kanne 8.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale	32
2017/C 231/41	Asia T-270/17: Kanne 8.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale	33
2017/C 231/42	Asia T-271/17: Kanne 8.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale	34
2017/C 231/43	Asia T-272/17: Kanne 5.5.2017 – Webgarden v. EUIPO (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Asia T-238/17: Kanne 15.5.2017 – SH v. komissio	35
2017/C 231/45	Asia T-284/17: Kanne 12.5.2017 – Le Pen v. parlamentti	36
2017/C 231/46	Asia T-285/17: Kanne 12.5.2017 – Yanukovych v. neuvosto	37
2017/C 231/47	Asia T-286/17: Kanne 12.5.2017 – Yanukovych v. neuvosto	38
2017/C 231/48	Asia T-288/17: Kanne 15.5.2017 – Sky v. EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Asia T-290/17: Kanne 16.5.2017 – Stavytskyi v. neuvosto	40
2017/C 231/50	Asia T-291/17: Kanne 16.5.2017 – Transdev ym. v. komissio	41
2017/C 231/51	Asia T-292/17: Kanne 16.5.2017 – Région Île-de-France v. komissio	41
2017/C 231/52	Asia T-294/17: Kanne 12.5.2017 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)	42
2017/C 231/53	Asia T-297/17: Kanne 15.5.2017 – VSM v. EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)	43
2017/C 231/54	Asia T-299/17: Kanne 16.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Asia T-300/17: Kanne 17.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Asia T-301/17: Kanne 17.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Asia T-302/17: Kanne 18.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Asia T-303/17: Kanne 18.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Asia T-304/17: Kanne 18.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Asia T-305/17: Kanne 17.5.2017. – Red Bull v. EUIPO (Kahdesta erivärisestä kentästä muodostuva suunnikas)	47
2017/C 231/61	Asia T-307/17: Kanne 18.5.2017 – adidas v. EUIPO – Shoe Branding Europe (kuva kolmesta rinnakkaisesta raidasta)	48
2017/C 231/62	Asia T-310/17: Kanne 15.5.2017 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Asia T-311/17: Kanne 19.5.2017 – Stips v. komissio	49
2017/C 231/64	Asia T-313/17: Kanne 22.5.2017 – Wajos v. EUIPO (pullon muoto)	50
2017/C 231/65	Asia T-314/17: Kanne 23.5.2017 – Nosio v. EUIPO (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Asia T-318/17: Kanne 19.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale	51
2017/C 231/67	Asia T-330/17: Kanne 16.5.2017 – Ceobus ym. v. komissio	52
2017/C 231/68	Asia T-331/17: Kanne 23.5.2017 – Steifer v. ETSK	53
2017/C 231/69	Asia T-757/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.5.2017 – Facebook v. EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)	53
2017/C 231/70	Asia T-84/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.5.2017 – Consorzio IB Innovation v. komissio	54
2017/C 231/71	Asia T-95/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.5.2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (näyttörüudun näkymä ja kuvakkeet)	54
2017/C 231/72	Asia T-126/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.5.2017 – Consorzio IB Innovation v. komissio	54

Oikaisuja

2017/C 231/73	Oikaistaan virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-86/17 (EUVL C 104, 3.4.2017)	55
2017/C 231/74	Oikaistaan virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-161/17 (EUVL C 151, 15.5.2017)	57

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2017/C 231/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 221, 10.7.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 213, 3.7.2017

EUVL C 202, 26.6.2017

EUVL C 195, 19.6.2017

EUVL C 178, 6.6.2017

EUVL C 168, 29.5.2017

EUVL C 161, 22.5.2017

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Polo Club on tehnyt 11.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-67/15, Polo Club v. EUIPO, 10.11.2016 antamasta määräyksestä

(Asia C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Polo Club (edustaja: D. Masson, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Lifestyle Equities CV

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 1.6.2017 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen.

Valitus, jonka Universidad Internacional de la Rioja, S.A. on tehnyt 31.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja v. EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR), 1.12.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (edustajat: C. Lema Devesa ja A. Porras Fernandez-Toledano, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) hylkäsi 1.6.2017 antamallaan tuomiolla valituksen ja velvoitti Universidad Internacional de La Rioja, S.A:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Constanța (Romania) on esittänyt 23.3.2017 –
Sindicatul Familia Constanța ym. v. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului
Constanța**

(Asia C-147/17)

(2017/C 231/04)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Constanța

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Sindicatul Familia Constanța ym.

Vastapuoli: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2003/88/EY (¹) 1 artiklan 3 kohdan säännöksiä, luettuna yhdessä direktiivin 89/391/ETY (²) 2 artiklan kanssa, tulkittava siten, ettei valittajien sijaisvanhempina tekemän työn kaltainen toiminta kuulu niiden soveltamisalaan?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko direktiivin 2003/88/EY 17 artiklaa tulkittava siten, että kun kyseessä on valittajien sijaisvanhempina tekemän työn kaltainen toiminta, direktiivin 5 artiklan säännöksistä voidaan poiketa [17 artiklan] 1 kohdan, 3 kohdan b ja c alakohdan tai 4 kohdan b alakohdan nojalla?
- 3) Mikäli edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2003/88/EY 17 artiklan 1 kohtaa tai mahdollisesti 17 artiklan 3 tai 4 kohtaa tulkittava siten, että tällaisen poikkeuksen on oltava nimenomainen, vai voiko se johtua myös implisiittisesti sellaisesta erityisestä lainsäädännöstä, jossa säädetään työajan järjestämisestä tietyn ammatillisen toiminnan osalta; mikäli tällaisen poikkeuksen ei tarvitse olla nimenomainen, millaisten vähimmäisedellytysten on täyttyttävä, jotta voidaan katsoa, että kansallisella lainsäädännöllä on otettu käyttöön poikkeus, ja voidaanko tällainen poikkeus ilmaista lain nro 272/2004 säännöksissä omaksutulla tavalla?
- 4) Mikäli kysymykseen 1, 2 tai 3 vastataan kieltävästi, onko direktiivin 2003/88/EY 2 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että aika, jonka sijaisvanhempi viettää yhdessä huollettavanaan olevan lapsen kanssa joko kotonaan tai muussa valitsemassaan paikassa, on työaikaa siitä huolimatta, ettei hän suorita henkilökohtaisessa työsuhteessa hänelle määrättyjä tehtäviä?
- 5) Mikäli kysymykseen 1, 2 tai 3 vastataan kieltävästi, onko direktiivin 2003/88/EY 5 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä lain nro 272/2004 122 §:n kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle; ja mikäli katsotaan, että direktiivin 17 artiklan 3 kohdan b tai c alakohdasta tai 4 kohdan b alakohdasta voidaan soveltaa, onko direktiivin 5 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä tällaiselle kansalliselle lainsäädännölle?
- 6) Mikäli kysymykseen 1 vastataan kieltävästi ja mahdollisesti kysymykseen 4 myöntävästi, voidaanko direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 2 kohtaa tulkita siten, ettei se kuitenkaan estä myöntämästä työntekijälle vuosilomakorvausta vastaavaa korvausta, kun tällaisen loman pitäminen on mahdotonta sijaisvanhempien työn luonteen vuoksi, tai vaikka vuosiloma olisi muodollisesti myönnetty, työntekijä jatkaa käytännössä työntekoa, ellei hänelle tällaisena ajanjaksona anneta mahdollisuutta olla erillään huollettavanaan olevasta lapsesta? Mikäli tähän vastataan myöntävästi, edellyttääkö oikeus korvaukseen sitä, että työntekijä on pyytänyt lupaa olla erillään huollettavanaan olevasta lapsesta eikä työnantaja ole myöntänyt pyydettyä lupaa?

- 7) Mikäli kysymykseen 1 vastataan kieltävästi, kysymykseen 4 myöntävästi ja kysymykseen 6 kieltävästi, onko direktiivin 7 artiklan 1 kohta esteenä lain nro 272/2004 122 §:n 3 momentin d kohdan kaltaiselle säännökselle tilanteessa, jossa työnantajalla on lain nojalla harkintavalta päättää, antaako se luvan pitää lomaa erillään lapsesta, ja mikäli tähän vastataan myöntävästi, onko se, että loman pitäminen on tällaisen säännöksen soveltamisen vuoksi tosiasiallisesti mahdotonta, katsottava unionin oikeuden rikkomiseksi, jonka perusteella työntekijällä on oikeus korvaukseen? Mikäli tähän vastataan myöntävästi, maksaako tällaisesta direktiivin 7 artiklan rikkomisesta korvauksen valtio vai työnantajan asemassa oleva julkinen yksikkö, joka ei ole taannut mahdollisuutta lomaan erillään huollettavana olevasta lapsesta? Edellyttääkö oikeus korvaukseen tällaisessa tilanteessa sitä, että työntekijä on pyytänyt lupaa olla erillään huollettavana olevasta lapsesta eikä työnantaja ole myöntänyt pyydettyä lupaa?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12.6.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY (EYVL 1989, L 183, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 24.3.2017 – Peek & Cloppenburg KG v. Peek & Cloppenburg KG

(Asia C-148/17)

(2017/C 231/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Peek & Cloppenburg KG, Hampuri

Vastapuoli: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2008/95/EY ⁽¹⁾ 14 artiklan kanssa yhteensopivaa, jos kansallisen tavaramerkin, jonka perusteella vaaditaan aiemmin EU-tavaramerkille ja josta on luovuttu tai jonka on annettu raueta, mitättömyys tai menettäminen voidaan vahvistaa jälkikäteen vain, jos mitättömyyden tai menettämisen edellytykset täyttyvät paitsi tavaramerkistä luopumisen tai sen raukeamisen ajankohtana myös ajankohtana, jona tuomioistuin antaa ratkaisun vahvistamisesta?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

onko asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽²⁾ 34 artiklan 2 kohdassa säädetyllä aiemmuuden vaatimisella se vaikutus, että kansallisen tavaramerkin antama oikeus raukeaa eikä tavaramerkkiä voida enää käyttää sen oikeusvaikutukset voimassa pysyttävällä tavalla, vai pysyykö kansallinen tavaramerkki unionin oikeuden perusteella voimassa, vaikka sitä ei ole enää asianomaisen jäsenvaltion rekisterissä, sillä seurauksella, että tavaramerkkiä voidaan käyttää ja on käytettävä edelleen sen oikeusvaikutukset voimassa pysyttävällä tavalla?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY (EUVL 2008, L 299, s. 25).

⁽²⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 31.3.2017 – Land Nordrhein-Westfalen v. Dirk Renckhoff**(Asia C-161/17)**

(2017/C 231/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Land Nordrhein-Westfalen

Vastapuoli: Dirk Renckhoff

Ennakkoratkaisukysymys

Onko toisella internetsivustolla tekijänoikeuden haltijan luvalla kaikkien internetin käyttäjien vapaasti saataviin asetetun teoksen sijoittaminen omalle yleisön saataviin asetetulle internetsivustolle direktiivin 2001/29/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisön saataviin saattamista, jos teos kopioidaan ensin palvelimelle ja ladataan sieltä omalle internetsivustolle?

(¹) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10)

Kanne 5.4.2017 – komissio v. Unkari**(Asia C-171/17)**

(2017/C 231/07)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Bottka ja H. Tserepa-Lacombe)

Vastaaja: Unkari

Vaatimukset

Komissio vaatii unionin tuomioistuinta

— toteamaan, että Unkarissa käyttöön otettu ja voimassa pidetty kansallinen mobiilimaksujärjestelmä, josta säädetään vuonna 2011 annetulla lailla CC ja siihen liittyvällä 13.12.2012 annetulla hallituksen täytäntöönpanoasetuksella nro 356/2012 ja jolla perustetaan monopoli antamalla Nemzeti Mobilfizetési Zrt:lle yksinoikeudet sekä estetään pääsy aikaisemmin kilpailulle avoimille mobiilimaksamisen tukkumarkkinoille, vaikka tämä ei ole välttämätöntä eikä oikeasuhteista, on

— ensinnäkin direktiivin 2006/123/EY ⁽¹⁾ 15 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja 16 artiklan 1 kohdan vastainen ja

— toiseksi SEUT 49 ja SEUT 56 artiklan vastainen

— velvoittamaan Unkarin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kansallisesta mobiilimaksujärjestelmästä 1.4.2011 annetulla lailla CC (a nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei CC. törvény, jäljempänä laki) muutettiin mobiilimaksupalveluihin sovellettavaa oikeudellista järjestelmää 1.4.2013 alkaen, vaikkakin sen velvoittavat vaikutukset alkoivat vasta 2.7.2014. Laissa määritellään keskitetysti tarjottavat mobiilimaksupalvelut seuraavilla aloilla: a) julkiset pysäköintipalvelut, b) lupa käyttää yleisiä teitä niillä liikkumiseen, c) valtion omistaman yrityksen suorittamat henkilökuljetukset ja d) muiden valtion omistamien yhteisöjen suorittamat palvelut. Mainituista palveluista mobiilimaksu on Unkarissa käytännössä toistaiseksi mahdollinen vasta julkisista pysäköintipalveluista ja yleisillä teillä liikkumista koskevasta oikeudesta maksamiseen (sähköinen tienkäyttömaksutodistus "e-matrica" ja "HU-GO"-järjestelmä). Tämä oikeudenkäynti koskee kuitenkin kaikkia neljää laissa säänneltyä alaa.

Komissio mainitsee julkisten pysäköintipalvelujen osalta, että Nemzeti Mobilfizetési Zrt. harjoittaa olennaisilta osin samaa toimintaa kuin mobiilimaksupalvelujen tarjoajat aikaisemmassa järjestelmässä kuitenkin sillä erotuksella, että sillä on yksinoikeus tehdä sopimuksia pysäköintialan toimijoiden kanssa ja että sen hinnat ovat säänneltyt. Sama pätee lupaan liikkua yleisillä teillä, koska Nemzeti Mobilfizetési Zrt. on ainoa palvelujentarjoaja, joka on sopimussuhteessa kyseisen julkisen palvelun tarjoajan kanssa ja joka voi myydä suoraan tienkäyttölupia. Niinpä muut mobiilimaksu- ja matkapuhelinpalvelujen tuottajat voivat toimia kyseisillä kahdella alalla ainoastaan jälleenmyyjinä.

Tästä syystä kansallisen mobiilimaksujärjestelmän perustaminen ja Nemzeti Mobilfizetési Zrt:lle myönnetty yksinoikeudet estävät sekä unkarilaisten että ulkomaisten yritysten pääsyn mobiilimaksamisen tukkumarkkinoille – ja myös muille palveluntarjoajille, jotka jälleenmyyvät mobiilimaksupalveluja, tarjottavien palvelujen markkinoille, kun otetaan huomioon julkisten pysäköintipalvelujen tai muiden julkisten palvelujen tarjoajien sopimussuhteet –, jotka olivat aikaisemmin kilpailulle avoimet. Niinpä komissio katsoo, että kansallista mobiilimaksujärjestelmää koskevat säännökset kokonaisuutena tarkasteltuna aiheuttavat syrjintää ja ovat sijoittautumisvapauden vastaisia (direktiivin 2006/123 15 artiklan ja EUT-sopimuksen 49 artiklan rikkominen). Samalla kyseiset säännökset ovat myös palvelujen tarjoamisen vapauden vastaisia (direktiivin 2006/123 16 artiklan ja EUT-sopimuksen 56 artiklan rikkominen), sillä Nemzeti Mobilfizetési Zrt:lle annetut yksinoikeudet rajoittavat rajat ylittävien palvelujen tarjoamista. Laissa säädetään samasta Nemzeti Mobilfizetési Zrt:lle myönnettävästä yksinoikeudesta myös muiden keskitetysti tarjottavien mobiilimaksupalvelujen, joita ei tosin voida toistaiseksi maksaa Unkarissa mobiilimaksulla, osalta, ja edellä mainittu oikeudellinen arviointi pätee myös niihin.

EUT-sopimuksen ja direktiivin 2006/123 mukaan sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta voidaan rajoittaa vain, jos rajoitukset eivät ole syrjiviä ja jos ne palvelevat yleistä etua sekä täyttävät lisäksi tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta koskevat vaatimukset. Komission mukaan Unkarin esittämällä seikoilla ei voida oikeuttaa lailla käyttöön otettuja rajoituksia, koska ne eivät täytä tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta koskevia vaatimuksia.

(¹) Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL 2006, L 376, s. 36).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona (Espanja) on esittänyt
7.4.2017 – Bankia SA v. Alfonso Antonio Lau Mendoza ja Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez**

(Asia C-179/17)

(2017/C 231/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bankia SA

Vastaajat: Alfonso Antonio Lau Mendoza ja Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 ja 7 artikla esteenä sellaiselle kansalliselle oikeuskäytännölle (18.2.2016 annettu Tribunal Supremon tuomio), jonka mukaan kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyä ei pidä keskeyttää, vaikka ennen aikaista erääntymistä koskeva sopimusehto olisi todettu kohtuuttomaksi ja vaikka tämä ehto olisi ollut ulosmittaushakemuksen perusteena, koska menettelyn jatkaminen on kuluttajan kannalta edullisempaa sen vuoksi, että kuluttaja ei voisi siviililain 1124 §:ään perustuvassa vahvistuskannemenettelyssä annetun tuomion mahdollisessa täytäntöönpanossa hyötyä kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyyn liittyvistä menettelyllisistä erioikeuksista, ja jossa ei oteta huomioon, että Tribunal Supremon oman vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseistä siviililain 1124 §:ää (joka koskee ainoastaan vastavuoroisia velvoitteita sisältäviä sopimuksia) ei sovelleta lainasopimuksiin, koska ne ovat yksipuolisia reaaliosopimuksia (*contrato real*), jotka eivät täyty ennen kuin rahasuoritus on tapahtunut ja jotka siten sisältävät ainoastaan lainanottajaa mutta eivät lainanantajaa (velkoja) koskevia velvoitteita, mikä tarkoittaa, että jos Tribunal Supremo noudattaa vahvistuskannemenettelyssä kyseistä oikeuskäytäntöä, velkojan esittämästä sopimuksenpurku- ja vahingonkorvausvaatimuksesta saatetaan antaa hylkäävä tuomio, jolloin ei voida väittää, että kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyn jatkaminen olisi kuluttajalle edullisempaa?
- 2) Jos siviililain 1124 §:ää on katsottava sovellettavan lainasopimuksiin tai kaikenlaisiin luottosopimuksiin, ovatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY 6 ja 7 artikla esteenä edellä mainitun kaltaiselle oikeuskäytännölle, jossa sen määrittämiseksi, onko kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyn jatkaminen kuluttajan kannalta edullisempaa vai epäedullisempaa kuin siviililain 1124 §:ään perustuva vahvistuskannemenettely, ei oteta huomioon sitä, että vahvistuskannemenettelyssä sopimuksenpurku- ja vahingonkorvausvaatimukset saatetaan hylätä, jos asiaa käsittelevä tuomioistuimien soveltaa siviililain 1124 §:n säännöstä, jonka mukaan ”tuomioistuimien ratkaisee sopimuksen purkamista koskevan vaatimuksen, jollei sillä ole perusteltuja syitä määrätä lykkäystä”, kun tiedetään, että asunnon hankintaa varten otettujen pitkäaikaisten (20–30 vuoden) kiinnelainojen ja kiinnitysluottojen tapauksessa on melko todennäköistä, että tuomioistuimet soveltavat kyseistä hylkäämisperustetta etenkin, jos maksuvelvoitteen laiminlyönti ei tosiasiallisesti ole ollut kovin vakava?
- 3) Jos kiinnitetyn kiinteistön ulosmittausmenettelyn jatkaminen ja siihen liittyvät ennen aikaisen erääntymisen vaikutukset katsotaan kuluttajan kannalta edullisemmiksi, ovatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY 6 ja 7 artikla esteenä edellä mainitun kaltaiselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan tiettyä oikeussääntöä (Espanjan siviiliprosessilain 693 §:n 2 momentti) sovelletaan täydentävästi, vaikka sopimus voisi olla olemassa ilman ennen aikaista erääntymistä koskevaa ehtoa, ja jossa mainitulla siviiliprosessilain 693 §:n 2 momentilla katsotaan olevan oikeusvaikutuksia, vaikka sopimuksesta puuttuu kyseisen säännöksen soveltamisen perustavanlaatuinen edellytys eli pätevä ja tehokas ennen aikaista erääntymistä koskeva ehto, koska kyseinen ehto nimenomaan on todettu kohtuuttomaksi, pätemättömäksi ja tehottomaksi?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 13.4.2017 – COBRA SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-192/17)

(2017/C 231/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: COBRA SpA

Vastapuoli: Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiiviä 1999/5/EY⁽¹⁾ tulkittava siten, että valmistajan, joka käyttää direktiivin liitteessä III olevassa toisessa kohdassa säädettyä menettelyä tilanteessa, jossa on olemassa yhdenmukaistettuja standardeja, joissa määritellään vaaditut olennaiset radiotestisarjat, on käännäyttävä ilmoitetun tarkastuslaitoksen puoleen ja siten liitettävä CE-merkintään (joka todistaa laitteiston vastaavan direktiivissä säädettyjä olennaisia vaatimuksia) ilmoitetun tarkastuslaitoksen tunnusnumero?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko valmistajan, joka on käyttänyt liitteessä III olevan toisen kohdan mukaista menettelyä tilanteessa, jossa on olemassa yhdenmukaistettuja standardeja, joissa määritellään vaaditut olennaiset radiotestisarjat, mutta joka on omasta tahdostaan kääntynyt ilmoitetun tarkastuslaitoksen puoleen ja pyytänyt tätä vahvistamaan edellä mainittujen testien luettelon, liitettävä direktiivissä 1999/5/EY säädettyjen olennaisten vaatimusten täyttymistä osoittavaan CE-merkintään ilmoitetun tarkastuslaitoksen tunnusnumero?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko valmistajan, joka on käyttänyt liitteessä III olevan toisen kohdan mukaista menettelyä tilanteessa, jossa on olemassa yhdenmukaistettuja standardeja, joissa määritellään vaaditut olennaiset radiotestisarjat, mutta joka sen jälkeen on omasta tahdostaan kääntynyt ilmoitetun tarkastuslaitoksen puoleen ja pyytänyt tätä vahvistamaan edellä mainittujen testien luettelon ja on omasta tahdostaan liittänyt tuotteeseen sen tarkastuslaitoksen tunnusnumeron, jonka puoleen se on kääntynyt, merkittävä tarkastuslaitoksen tunnusnumero myös tuotteeseen ja sen pakkaukseen?

⁽¹⁾ Radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9.3.1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY (EYVL 1999, L 91, s. 10).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Kathrin Meyer v. TUIfly GmbH

(Asia C-196/17)

(2017/C 231/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kathrin Meyer

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimusoikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?

- 3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Täytyykö poikkeuksellisen olosuhteen liittyä itse peruutettuun lentoon vai onko lentoliikenteen harjoittajalla oikeus laatia uusi lentoaikataulu taloudellisten seikkojen perusteella?
- 4) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Liittyykö vältettävyyks poikkeukselliseen olosuhteeseen vai poikkeuksellisen olosuhteen seurauksiin?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Thomas Neufeldt ym. v. TUIfly GmbH

(Asia C-197/17)

(2017/C 231/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Thomas Neufeldt, sekä Julia Neufeldt ja Gabriel Neufeldt, joita molempia edustavat vanhemmat Sandra Neufeldt ja Thomas Neufeldt

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimus oikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Täytyykö poikkeuksellisen olosuhteen liittyä itse peruutettuun lentoon vai onko lentoliikenteen harjoittajalla oikeus laatia uusi lentoaikataulu taloudellisten seikkojen perusteella?
- 4) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Liittyykö vältettävyyks poikkeukselliseen olosuhteeseen vai poikkeuksellisen olosuhteen seurauksiin?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Ivan Wallmann v. TUIfly GmbH

(Asia C-198/17)

(2017/C 231/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ivan Wallmann

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimusoikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Täytyykö poikkeuksellisen olosuhteen liittyä itse peruutettuun lentoon vai onko lentoliikenteen harjoittajalla oikeus laatia uusi lentoaikataulu taloudellisten seikkojen perusteella?
- 4) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Liittyykö vältettävyyden poikkeukselliseen olosuhteeseen vai poikkeuksellisen olosuhteen seurauksiin?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Susanne de Winder v. TUIfly GmbH

(Asia C-200/17)

(2017/C 231/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Susanne de Winder

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimusoikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Täytyykö poikkeuksellisen olosuhteen liittyä itse peruutettuun lentoon vai onko lentoliikenteen harjoittajalla oikeus laatia uusi lentoaikataulu taloudellisten seikkojen perusteella?
- 4) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Liittykö vältettävyyys poikkeukselliseen olosuhteeseen vai poikkeuksellisen olosuhteen seurauksiin?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Holger Schlosser ja Nicole Schlosser v. TUIfly GmbH

(Asia C-201/17)

(2017/C 231/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Holger Schlosser ja Nicole Schlosser

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimusoikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Täytyykö poikkeuksellisen olosuhteen liittyä itse peruutettuun lentoon vai onko lentoliikenteen harjoittajalla oikeus laatia uusi lentoaikataulu taloudellisten seikkojen perusteella?

- 4) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Liittyykö vältettävyyks poikkeukselliseen olosuhteeseen vai poikkeuksellisen olosuhteen seurauksiin?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyänsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 13.4.2017 – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe ja Harmine Rebbe v. TUIfly GmbH

(Asia C-202/17)

(2017/C 231/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe ja Harmine Rebbe

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimusoikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Täytyykö poikkeuksellisen olosuhteen liittyä itse peruutettuun lentoon vai onko lentoliikenteen harjoittajalla oikeus laatia uusi lentoaikataulu taloudellisten seikkojen perusteella?
- 4) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Liittyykö vältettävyyks poikkeukselliseen olosuhteeseen vai poikkeuksellisen olosuhteen seurauksiin?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyänsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Valitus, jonka NF on tehnyt 21.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-192/16, NF v. Eurooppa-neuvosto, 28.2.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: NF (edustajat: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, ja B. Burns, Solicitor)

Muu osapuoli: Eurooppa-neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen 28.2.2017 antaman määräyksen, jossa tämä katsoi, että kanne hylätään, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen
- antaa lopullisen tuomion tämän valituksen kohteena olevassa asiassa ja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei se ole toimivaltainen, ja velvoittaa vastaajan asiassa T-192/16 korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen antaman määräyksen ja Euroopan unionin tuomioistuimen tässä valituksessa antaman ratkaisun osalta
- palauttaa tässä menettelyssä esiin nousseet kysymykset unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi ja ohjeistaa sen katsomaan, että se on toimivaltainen asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Perustelujen puuttuminen.
2. Sen tarkastelematta jättäminen asianmukaisesti, oliko riidanalainen sopimus tosiasiaa vastaajan päätös.
3. Asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen huomiotta jättäminen.
4. Esitettyjen todisteiden tutkimatta jättäminen.
5. Aineellisten kysymysten tutkimatta ja arvioimatta jättäminen täysimääräisesti.
6. Muiden asian kannalta merkityksellisten selvitysten tekemättä jättäminen.
7. Ratkaisun antaminen riittämättömien tietojen perusteella.
8. Unionin tuomioistuimen asiassa C-294/83 vahvistamien periaatteiden huomiotta jättäminen.

Valitus, jonka NG on tehnyt 21.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-193/16, NG v. Eurooppa-neuvosto, 28.2.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: NG (edustajat: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, ja B. Burns, Solicitor)

Muu osapuoli: Eurooppa-neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen 28.2.2017 antaman määräyksen, jossa tämä katsoi, että kanne hylätään, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen
- antaa lopullisen tuomion tämän valituksen kohteena olevassa asiassa ja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei se ole toimivaltainen, ja velvoittaa vastaajan asiassa T-193/16 korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen antaman määräyksen ja Euroopan unionin tuomioistuimen tässä valituksessa antaman ratkaisun osalta
- palauttaa tässä menettelyssä esiin nousseet kysymykset unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi ja ohjeistaa sen katsomaan, että se on toimivaltainen asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Perustelujen puuttuminen.
2. Sen tarkastelematta jättäminen asianmukaisesti, oliko riidanalainen sopimus tosiasiasa vastaajan päätös.
3. Asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen huomiotta jättäminen.
4. Esitettyjen todisteiden tutkimatta jättäminen.
5. Aineellisten kysymysten tutkimatta ja arvioimatta jättäminen täysimääräisesti.
6. Muiden asian kannalta merkityksellisten selvitysten tekemättä jättäminen.
7. Ratkaisun antaminen riittämättömien tietojen perusteella.
8. Unionin tuomioistuimen asiassa C-294/83 vahvistamien periaatteiden huomiotta jättäminen.

Valitus, jonka NM on tehnyt 21.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-257/16, NM v. Eurooppa-neuvosto, 28.2.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: NM (edustajat: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, ja B. Burns, Solicitor)

Muu osapuoli: Eurooppa-neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen 28.2.2017 antaman määräyksen, jossa tämä katsoi, että kanne hylätään, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen
- antaa lopullisen tuomion tämän valituksen kohteena olevassa asiassa ja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei se ole toimivaltainen, ja velvoittaa vastaajan asiassa T-257/16 korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen antaman määräyksen ja Euroopan unionin tuomioistuimen tässä valituksessa antaman ratkaisun osalta
- palauttaa tässä menettelyssä esiin nousseet kysymykset unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi ja ohjeistaa sen katsomaan, että se on toimivaltainen asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Perustelujen puuttuminen.
2. Sen tarkastelematta jättäminen asianmukaisesti, oliko riidanalainen sopimus tosiasiasa vastaajan päätös.
3. Asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen huomiotta jättäminen.
4. Esitettyjen todisteiden tutkimatta jättäminen.
5. Aineellisten kysymysten tutkimatta ja arvioimatta jättäminen täysimääräisesti.
6. Muiden asian kannalta merkityksellisten selvitysten tekemättä jättäminen.
7. Ratkaisun antaminen riittämättömien tietojen perusteella.

8. Unionin tuomioistuimen asiassa C-294/83 vahvistamien periaatteiden huomiotta jättäminen.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Espanja) on esittänyt
24.4.2017 – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia S.A.**

(Asia C-212/17)

(2017/C 231/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Simón Rodríguez Otero

Vastaaja: Televisión de Galicia S.A.

Muu osapuoli: Ministerio Fiscal

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko määräaikaisten ja vakituisten työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kannalta katsottava, että työsopimuksen päättymisen työntekijöiden asemasta annetun lain 49 §:n 1 momentin c kohdassa tarkoitettu "objektiivisista syistä" ja sen päättäminen saman lain 52 §:ssä tarkoitetuilla "objektiivisilla perusteilla" ovat "samankaltaisia tilanteita" ja että se, että ensiksi mainitussa tapauksessa maksetaan erisuuruinen korvaus kuin jälkimmäisessä, merkitsee siten Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/70⁽¹⁾ kiellettyä määräaikaisten ja vakituisten työntekijöiden erilaista kohtelua?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko niin, että niillä sosiaalipoliittisilla tavoitteilla, joilla "avustavaksi sopimukseksi" kutsutun sopimusmuodon käyttöön ottaminen perusteltiin, voidaan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdan mukaan perustella myös avustavan sopimuksen päättymisestä maksettavana pienempänä korvauksena ilmenevä erilainen kohtelu silloin, kun työnantaja voi vapaasti päättää, että sopimus tehdään määräaikaiseksi?

⁽¹⁾ EYVL 1999, L 175, s. 43.

Valitus, jonka Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Mistr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd ja Valfajr 8th Shipping Line Co. ovat tehneet 27.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-14/14 ja T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto, 17.2.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Mistr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd ja Valfajr 8th Shipping Line Co. (edustajat: M. Taher, solicitor ja M. Lester, QC, barrister)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-14/14 ja T-87/14 17.2.2017 antaman tuomion
- ratkaisee unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun asian ja erityisesti
 - kumoaa ns. lokakuun 2013 toimenpiteet (päätöksen 2010/413 ⁽¹⁾) muuttamisesta annettu neuvoston päätös 2013/497 ⁽²⁾ ja asetuksen N:o 267/2012 ⁽³⁾ muuttamisesta annettu neuvoston asetusta N:o 971/2013 ⁽⁴⁾ ja ns. marraskuun 2013 toimenpiteet (päätöksen 2010/413 muuttamisesta annettu neuvoston päätös 2013/685 ⁽⁵⁾ ja asetuksen N:o 267/2012 täytäntöönpanosta annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus N:o 1203/2013 ⁽⁶⁾) valittajia koskevin osin
 - vaihtoehtoisesti toteaa, ettei lokakuun 2013 toimenpiteitä lainvastaisuuden vuoksi sovelleta siltä osin kuin ne koskevat valittajia; ja
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut muutoksenhaussa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Toimenpiteiden soveltamatta jättämistä koskevan vaatimuksensa tueksi valittajat vetoavat seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

1. **Ensimmäinen oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että lokakuun 2013 toimenpiteillä oli pätevä oikeudellinen perusta.
2. **Toinen oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, ettei lokakuun 2013 toimenpiteillä loukattu oikeusvoimaa koskevaa periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta, ne bis in idem -periaatetta ja oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin koskevaa periaatetta.
3. **Kolmas oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, ettei vastapuoli käyttänyt väärin harkintavaltaansa toteuttaessaan lokakuun 2013 toimenpiteet.
4. **Neljäs oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, ettei vastapuoli loukannut valittajien puolustautumisoikeuksia.
5. **Viides oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, etteivät lokakuun 2013 toimenpiteet merkinneet perusteetonta ja kohtuutonta puuttumista valittajien perusoikeuksiin.

Kumoamisvaatimuksensa tueksi valittajat vetoavat seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

1. **Ensimmäinen oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei todennut, että vastapuoli oli syyllistynyt ilmeisiin arviointivirheisiin todetessaan, että perusteet luetteloon merkitsemiselle marraskuun 2013 toimenpiteiden yhteydessä täytyivät kaikkien valittajien osalta.
2. **Toinen oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, ettei vastapuoli loukannut valittajien puolustautumisoikeuksia merkitessään nämä uudelleen luetteloon marraskuun 2013 toimenpiteiden yhteydessä.
3. **Kolmas oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että valittajien merkitsemisellä uudelleen luetteloon marraskuun 2013 toimenpiteiden yhteydessä ei loukattu oikeusvoimaa koskevaa periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta, ne bis in idem -periaatetta ja oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin koskevaa periaatetta.

4. **Neljäs oikeudellinen peruste**, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, etteivät marraskuun 2013 toimenpiteet merkinneet perusteetonta ja kohtuutonta puuttumista valittajien perusoikeuksiin.

- ⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL 2010, L 195, s. 39).
- ⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 10.10.2013 annettu neuvoston päätös 2013/497/YUTP (EUVL 2013, L 272, s. 46).
- ⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, 24.3.2012, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 muuttamisesta 10.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 971/2013 (EUVL 2013, L 272, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 26.11.2013 annettu neuvoston päätös 2013/685/YUTP (EUVL 2013, L 316, s. 46).
- ⁽⁶⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 26.11.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1203/2013 (EUVL 2013, L 316, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 28.4.2017 – Brigitte Wittmann v. TUIfly GmbH

(Asia C-226/17)

(2017/C 231/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Brigitte Wittmann

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimusoikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Täytyykö poikkeuksellisen olosuhteen liittyä itse peruutettuun lentoon vai onko lentoliikenteen harjoittajalla oikeus laatia uusi lentoaikataulu taloudellisten seikkojen perusteella?
- 4) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Liittyykö vältettävyyden poikkeukselliseen olosuhteeseen vai poikkeuksellisen olosuhteen seurauksiin?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 28.4.2017 – Reinhard Wittmann v. TUIfly GmbH

(Asia C-228/17)

(2017/C 231/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Reinhard Wittmann

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on poissa sairauden vuoksi, asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos tähän vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko se, että lennon suorittamista varten merkittävä osa lentoliikenteen harjoittajan henkilöstöstä on spontaanisti poissa työoikeudellisesti ja työehtosopimusoikeudellisesti laittoman työn keskeytyksen ("villi lakko") vuoksi asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellinen olosuhde? Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri poissaolo-osuuden on oltava, jotta tällaisen olosuhteen voitaisiin katsoa olevan olemassa?
- 3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Täytyykö poikkeuksellisen olosuhteen liittyä itse peruutettuun lentoon vai onko lentoliikenteen harjoittajalla oikeus laatia uusi lentoaikataulu taloudellisten seikkojen perusteella?
- 4) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Liittyykö vältettävyyden poikkeukselliseen olosuhteeseen vai poikkeuksellisen olosuhteen seurauksiin?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus miesto apylinkės teismas (Liettua) on esittänyt 9.5.2017 – "Renega" UAB v. "Energijos skirstymo operatorius" AB ja "Lietuvos energijos gamyba" AB

(Asia C-238/17)

(2017/C 231/23)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: "Renega" UAB

Vastaajat: "Energijos skirstymo operatorius" AB ja "Lietuvos energijos gamyba" AB

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 36 artiklan f alakohdassa sääntelyviranomaiselle asetettua tavoitetta, joka on "sen varmistaminen, että verkonhaltijoille ja verkkokäyttäjille tarjotaan sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä asianmukaisia kannustimia lisätä verkon suorituskykyä ja edistää markkinoiden yhdentymistä" tulkittava siten, että se on esteenä sille, ettei kannustimia tarjota (ettei yleishyödyllisestä palvelusta makseta korvausta) tai että kannustimia rajoitetaan?
- 2) Kun otetaan huomioon, että direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että yleishyödyllisen palvelun velvoitteiden on oltava selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, ja että saman artiklan 6 kohdassa säädetään, että tällaisten velvoitteiden täyttämistä maksettava rahallinen korvaus on toteutettava syrjimättömällä ja avoimella tavalla, on tarpeen selvittää seuraavia seikkoja:
 - 2.1. Onko direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 ja 6 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä yleishyödyllisen palvelun tarjoajille tarjottavien kannustimien rajoittamiselle, jos nämä täyttävät asianmukaisesti yleishyödyllisen palvelun tarjoamiseen liittyvät velvoitteensa?
 - 2.2. Onko kansallisessa lainsäädännössä säädettyä velvoitetta, joka koskee sitä, että keskeytetään yleishyödyllisen palvelun korvauksen maksaminen yleishyödyllisen palvelun tarjoajille riippumatta siitä, onko yleishyödyllisen palvelun tarjoaja hoitanut tehtävänsä ja täyttänyt velvoitteensa, ja jonka mukaan korvauksen maksamisen rajoittamisen (keskeyttämisen) peruste liitetään yleishyödyllisen palvelun tarjoajaan etuyhteydessä olevan henkilön (jossa määräysvaltaa käyttää sama yritys kuin se, joka käyttää määräysvaltaa yleishyödyllisen palvelun tarjoajassa) toiminnan toteuttamiseen ja velvollisuuksien täyttämiseen tai tehdään niistä riippuvaiseksi, tehtäessä selvitystä kyseiselle yritykselle lasketuista yleishyödyllisestä palvelusta maksettavista korvauksista, pidettävä syrjivänä, epäselvänä ja vilpittömä kilpailua rajoittavana direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla?
 - 2.3. Onko kansallisessa lainsäädännössä säädettyä velvoitetta keskeyttää yleishyödyllisen palvelun korvauksen maksaminen yleishyödyllisen palvelun tarjoajille, kun yleishyödyllisen palvelun tarjoajat ovat edelleen velvollisia täyttämään täysimääräisesti yleishyödyllisen palvelun tarjoamista koskevat velvoitteensa ja niihin liittyvät sopimusvelvoitteet sähköä ostaviin yrityksiin nähden, pidettävä syrjivänä, epäselvänä ja vilpittömä kilpailua rajoittavana direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla?
- 3) Onko direktiivin 2009/72 3 artiklan 15 kohdan nojalla, jonka mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kahden vuoden välein kaikista yleispalvelun sekä julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi hyväksytyistä toimenpiteistä koskevista muutoksista, jäsenvaltion ilmoitettava komissiolle uudesta säännöstöstä, jossa säädetään yleishyödyllisen palvelun tarjoajille maksettavan korvauksen rajoittamista koskevista perusteista, säännöistä ja mekanismeista?
- 4) Kun jäsenvaltio säätelee kansallisessa lainsäädännössä yleishyödyllisen palvelun tarjoajille maksettavan korvauksen rajoittamista koskevista perusteista, säännöistä ja mekanismeista, toimiiko se direktiivin 2009/72 täytäntöönpanon tavoitteiden ja unionin oikeuden yleisten periaatteiden (oikeusvarmuus, luottamuksensuoja, oikeasuhteisuus, avoimuus ja syrjimättömyys) vastaisesti?

⁽¹⁾ Sähköisen sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 10.5.2017 – Ibrahima Diallo v. Belgian valtio

(Asia C-246/17)

(2017/C 231/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ibrahima Diallo

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohtaa luettuna tulkittava siten, että oleskeluoikeuden toteamista koskeva päätös on sen mukaan tehtävä ja annettava tiedoksi kuuden kuukauden kuluessa vai että päätös on tehtävä kyseisen ajan kuluessa mutta voidaan antaa tiedoksi myöhemmin? Jos edellä mainittu päätös voidaan antaa tiedoksi myöhemmin, minkä ajan kuluessa tiedoksi antaminen on suoritettava?
- 2) Onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 10 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 5 artiklan, oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun direktiivin 2003/86/EY⁽²⁾ 5 artiklan 4 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 20, 21 ja 41 artiklan kanssa, tulkittava ja sovellettava siten, että ainoastaan päätös on niiden perusteella tehtävä asetetussa kuuden kuukauden määräajassa ilman, että sen tiedoksi antamiselle on asetettu määräaikaa ja että kyseisen määräajan päätyttyä suoritettavalla tiedoksi antamisella on minkäänlaista vaikutusta oleskeluoikeuteen?
- 3) Kun otetaan huomioon velvollisuus taata unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskeluoikeuden tehokkuus, onko tehokkuusperiaate esteenä sille, että kansallinen viranomaislainen saa edellä mainittua oikeutta koskevan päätöksen kumoamisen jälkeen kokonaisuudessaan takaisin kuuden kuukauden määräajan, joka sillä oli käytettävissään Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 10 artiklan 1 kohdan nojalla? Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, mikä määräaika kansallisella viranomaisella on vielä käytettävissään sen jälkeen, kun sen kyseisen oikeuden epäämistä koskeva päätös on kumottu?
- 4) Ovatko kansallinen oikeuskäytäntö ja ulkomaalaisten maahantulosta, oleskelusta, asettautumisesta ja maastapoistamisesta 15.12.1980 annetun lain 39/2 §:n 2 momentin, 40, 40 bis, 42 ja 43 §:n sekä ulkomaalaisten maahantulosta, oleskelusta, asettautumisesta ja maastapoistamisesta 8.10.1981 annetun kuninkaan asetuksen 52 §:n 4 momentin kaltaiset kansalliset säännökset Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 5, 10 ja 31 artiklan, luettuina yhdessä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 ja 13 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 24, 41 ja 47 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21 artiklan kanssa, mukaisia, kun kyseisen kansallisen oikeuskäytännön ja kyseisten kansallisten säännösten seurauksena näihin säännöksiin perustuvaa oleskeluoikeuden epäämistä koskevaa päätöstä koskevalla ulkomaalaisasioiden neuvoston antamalla kumoamistuomiolla on direktiivin 2004/38/EY 10 artiklassa, 15.12.1980 annetun lain 42 §:ssä ja 8.10.1981 annetun kuninkaan asetuksen 52 §:ssä säädetyn kuuden kuukauden ehdottoman määräajan katkaiseva, ei sitä lykkäävä vaikutus?
- 5) Edellytetäänkö Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/38/EY, että sen 10 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan ylittymisellä on jokin seuraus, ja jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, mikä tämä seuraus on? Edellytetäänkö kyseisessä direktiivissä 2004/38/EY tai sallitaanko siinä se, että kyseisen määräajan ylittymisestä seuraa haetun oleskelukortin automaattinen myöntäminen ilman, että hakijan on todettu tosiasiallisesti täyttävän hakemansa oleskeluoikeuden myöntämisen edellytykset?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL 2004, L 158, s. 77).

⁽²⁾ EUVL 2003, L 251, s. 12.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.5.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-194/13, United Parcel Service v. komissio, 7.3.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold ja A. Biolan)

Muu osapuoli: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan tuomion
- palauttamaan asian takaisin unionin yleiselle tuomioistuimelle
- toteamaan, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Tuomiossa katsotaan virheellisesti, että komission olisi pitänyt toimittaa UPS:lle keskittymän hintavaikutuksia koskevan mallinsa viimeinen versio ennen päätöksen tekemistä.
 - 2) Vaikka se, ettei komissio toimittanut UPS:lle keskittymän hintavaikutuksia koskevan mallinsa viimeistä versiota ennen päätöksen tekemistä, voisi loukata UPS:n puolustautumisoikeuksia, tuomiossa arvioitiin virheellisesti keskittymän hintavaikutuksia koskevan mallin luonnetta selvitysaineistona ja tämän seurauksena siinä tehtiin virhe niiden oikeudellisten perusteiden, joiden perusteella päätös kumottiin, määrittämisessä.
 - 3) Vaikka UPS:n puolustamisoikeuksia voitaisiinkin katsoa loukatun kyseisissä olosuhteissa, tuomiossa hyväksyttiin virheellisesti komission väitteet, joiden mukaan UPS:n vaatimus oli tehoton ja että UPS saattoi ymmärtää keskittymän hintavaikutuksia koskevan mallin.
 - 4) Joka tapauksessa tuomiossa esitetyillä toteamuksilla ei voida perustella päätöksen kumoamista.
-

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.5.2017 – Alma-The Soul of Italian Wine v. EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)

(Asia T-637/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki VIÑA SOL — Suhteellinen hylkäysperuste — Erottamiskyvylle aiheutuva vahinko — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta)

(2017/C 231/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, Florida, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja F. Terrano)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Miguel Torres SA (Vilafranca del Penedès, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Güell Serra)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 3.9.2015 antamasta päätöksestä (asia R 356/2015 2), joka koskee Miguel Torresin ja Alma-The Soul of Italian Winen välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 3.9.2015 tekemä päätös (asia R 356/2015-2) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Alma-The Soul of Italian WINE LLLP:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Miguel Torres, SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.5.2017 – Piessevaux v. neuvosto

(Asia T-519/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Eläkeoikeuksien siirtäminen unionin eläkejärjestelmään — Hyvitettäviä palvelusvuosia koskeva ehdotus — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Uudet yleiset täytäntöönpanosäännökset — Yhdenvertainen kohtelu — Saavutetut edut — Luottamuksensuoja)

(2017/C 231/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vincent Piessevaux (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat D. de Abreu Caldas ja J.-N. Louis, sitten J.-N. Louis, ja lopuksi asianajaja L. Ponteville)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja E. Rebasti)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan kumoamaan neuvoston 7.10.2013 tekemä päätös, jolla vahvistetaan lopullisesti Euroopan unionin eläkejärjestelmän osalta kantajan saamien eläkeoikeuksien määrä sen jälkeen, kun hän oli siirtänyt ne oikeudet, jotka hän oli ennen siirtymistään unionin palvelukseen saanut kansallisilta eläkelaitoksilta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Vincent Piessevaux veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 421, 24.1.2014 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-91/14, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2017 – Piper Verlag v. EUIPO (THE TRAVEL EPISODES)

(Asia T-164/16) (¹)

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin THE TRAVEL EPISODES rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Muuttamista koskeva vaatimus — Toimi, jota valituslautakunta ei voi toteuttaa — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)

(2017/C 231/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Piper Verlag GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja F. Oster)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. Kunz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 15.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1099/2015-4), joka koskee hakemusta kuviomerkin THE TRAVEL EPISODES rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Piper Verlag GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 200, 6.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 8.5.2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. komissio

(Asia T-207/16 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Poissulkemisvaroitukset — Tarkistusilmoitus — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2017/C 231/29)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Christianos)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Delaude ja A. Katsimerou)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan keskeyttämään sellaisen päätöksen täytäntöönpano, jolla kantaja on yleisesti suljettu hankintamenettelyn ulkopuolelle, ja sellaisten päätösten täytäntöönpano, joilla kantaja on kirjattu ennakkovaroitusjärjestelmään, varhaishavaintajärjestelmään ja poissulkemisjärjestelmään.

Määräysosa

- 1) Välimiihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.5.2017 – Dominator International v. EUIPO (DREAMLINE)

(Asia T-285/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki DREAMLINE — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kuvailevuus — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 2 kohta — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artikla)

(2017/C 231/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Dominator International GmbH (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja N. Gugerbauer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Schiffko)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 4.3.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1669/2015-2), joka koskee sanamerkin DREAMLINE Euroopan unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Dominator International GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2017 – Cuallado Martorell v. komissio(Asia T-481/16 RENV) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Palvelukseen ottaminen — Avoin kilpailu — Päätös olla hyväksymättä hakijaa suulliseen kokeeseen — Kirjallisen kokeen arviointi — Päätös olla merkitsemättä kantajan nimeä varallaololuetteloon — Valintalautakunnan mahdollisuus valtuuttaa yksi sen jäsenistä korjaamaan kirjalliset kokeet — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)

(2017/C 231/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Eva Cuallado Martorell (Valencia, Espanja) (edustaja: asianajaja C. M. Pinto Cañón)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Baquero Cruz ja G. Gattinara)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan kumoamaan Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston (EPSO) järjestämän kilpailun EPSO/AD/130/08 valintalautakunnan päätös olla hyväksymättä kantajaa suulliseen kokeeseen ja olla merkitsemättä hänen nimeään varallaololuetteloon.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen takia siltä osin kuin se on nostettu EPSOn 14.9.2009 tekemästä päätöksestä, joka koskee kysymystä kantajan päästämisestä kyseiseen suulliseen kokeeseen.
- 2) Kanne hylätään oikeudellisesti selvästi perusteettomana siltä osin kuin se on nostettu EPSOn 23.7.2009 tekemästä päätöksestä, joka koskee karsivan arvonsanan 18/40 pysyttämistä viimeisen kirjallisen kokeen c) osalta ja kieltäytymistä päästää Cuallado Martorellia kilpailun suulliseen kokeeseen.
- 3) Cuallado Martorell ja Euroopan komissio vastaavat omista unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä valitusmenettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Cuallado Martorell vastaa virkamiestuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa palautusmenettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 148, 5.6.2010 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-96/09, palautettu virkamiestuomioistuimeen valitusmenettelyn jälkeen asianumerolla F-96/09 RENV, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.5.2017 – BSH Electrodomeesticos España v. EUIPO – DKSH International (Ufesa)(Asia T-785/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Ufesa rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Sovintoratkaisu — Tilanne, jossa kantaja saa haetun tavaramerkin — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2017/C 231/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BSH Electrodomeesticos España SA (Huarte-Pamplona, Espanja) (edustaja: asianajaja M. de Justo Bailey)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: P. Duarte Guimarães ja A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: DKSH International Ltd. (Zürich, Sveitsi) (edustajat: asianajajat C. Johannsen ja J. Stock)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 13.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1691/2015-1), joka koskee BSH Electrodomesticos España SA:n ja DKSH International Ltd:n välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) BSH Electrodomesticos España SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.
- 3) DKSH International Ltd.vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 6, 9.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 18.5.2017 – RW v. komissio

(Asia T-170/17 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Henkilöstö — Virkamiehet — Lomalle ja eläkkeelle siirtäminen — Eläkeikä — Henkilöstösääntöjen 42 c artikla — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Fumus boni juris — Kiireellisyys — Intressivertailu)

(2017/C 231/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: RW (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Berscheid ja A.-C. Simon)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan keskeyttämään komission 2.3.2017 tekemän sellaisen päätöksen täytäntöönpano, jolla kantaja on asetettu yksikön edun vuoksi virkavapaalle ja ilman eri toimenpiteitä eläkkeelle 1.6.2017 alkaen.

Määräysosa

- 1) Komission 2.3.2017 tekemän päätöksen, jolla kantaja on asetettu yksikön edun vuoksi virkavapaalle ja ilman eri toimenpiteitä eläkkeelle 1.6.2017 alkaen, täytäntöönpano keskeytetään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 20.2.2017 – Crédit Agricole ja Crédit Agricole Corporate and Investment Bank v. komissio**(Asia T-113/17)**

(2017/C 231/34)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: Crédit Agricole SA (Montrouge, Ranska), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (edustajat: asianajaja J.-P. Tran Thiet, M. Powell, solicitor, asianajajat J. Jourdan ja J.-J. Lemonnier)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

pääasiallisesti

— kumoamaan päätöksen 1 artiklan a ala kohdan ja siten sen 2 artiklan a alakohdan

— joka tapauksessa kumoamaan päätöksen 2 artiklan a alakohdan.

toissijaisesti:

— pienentämään merkittävästi kantajille määrättyä sakkoa SEUT 261 artiklaan ja asetuksen 1/2003 31 artiklaan perustuvaa täyttä harkintavaltaansa käyttäen.

lisäksi:

— kumoamaan 2.10.2014, 4.3.2015, 27.3.2015, 29.7.2015 ja 19.9.2016 tehdyt kuulemismenettelyistä vastaavan neuvonantajan päätökset ja siten kumoamaan päätöksen 1 artiklan a alakohdan ja 2 artiklan a alakohdan

— velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävällä kanteella vaaditaan asiassa (AT.39914), euromääräiset korkojohdannaiset 7.12.2016 annetun Euroopan komission päätöksen C(2016) 8530 final, jossa kantajille määrättiin 114 654 000 euron suuruinen sakko, osittaista kumoamista ja toissijaisesti seuraamuksen erittäin huomattavaa pienentämistä.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kymmeneen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeutta saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimissa koskevan periaatteen ja kontradiktorisen periaatteen loukkaamiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu puolueettomuusveloitteen ja syyttömyysolettaman loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä ei todettu kantajien osallistuneen väitettyihin manipulointeihin.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä luokitellaan virheellisesti siinä tarkoitetut menettelytavat tarkoitukseen perustuviksi kilpailunrajoituksiksi.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu komission oikeudelliseen virheeseen, koska se on katsonut, että kaikki menettelytavat muodostivat yhtenä kokonaisuutena pidettävän rikkomisen.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei riidanalaisessa päätöksessä ole todettu oikeudellisesti riittävällä tavalla sitä, että kantajat olivat tietoisia kokonaisuunnitelmasta, eikä niiden halukkuutta osallistua siihen.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu riidanalaisessa päätöksessä olevaan oikeudelliseen virheeseen, koska siinä luokitellaan kantajien väitetty rikkomisen jatketuksi, vaikka se oli enintään toistuva.

- 8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu riidanalaisessa päätöksessä olevaan oikeudelliseen virheeseen, kun siinä luetaan välittäjien menettelytavat kantajien syyksi.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio oli määrännyt sakon yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, hyvän hallinnon periaatteen, perusteluvelvollisuutensa, puolustautumisoikeuksien ja suhteellisuusperiaatteen vastaisesti.
- 10) Kymmenes kanneperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen pitäisi pienentää sakon määrää, joka on kohtuuton ottaen huomioon menettelytapojen vakavuus ja kesto.

Kanne 25.4.2017 – SC v. Eulex Kosovo**(Asia T-242/17)**

(2017/C 231/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: SC (edustajat: asianajajat L. Moro ja A. Kunst)

Vastaaja: Eulex Kosovo

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että vastaaja laiminloi sillä kantajaan nähden olleita sopimussuhteisia ja sopimussuhteen ulkopuolisia velvollisuuksiaan,
- toteamaan, että vuoden 2016 sisäinen kilpailu oli lainvastainen ja että kantajan työsopimus jätettiin näin ollen lainvastaisella tavalla uusimatta,
- määrittämään, että kantajalle on maksettava korvaus vahingosta, joka hänelle aiheutui hänen työsopimuksensa lainvastaisesta uusimatta jättämisestä ja jonka määrä vastaa 19 kuukauden bruttopalkkaa ja päivärahoja mukautuksineen ja palkanlisineen "Sopimussuhteisen kansainvälisen henkilöstön palkkauksen" ja "Korvauksia koskevien viitteellisten määrien" mukaisesti,
- määrittämään, että kantajalle on maksettava korvaus henkisestä kärsimyksestä, joka aiheutui seurauksena vastaajan lainvastaisesta toiminnasta ja päätöksistä,
- määrittämään vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu uudelleenjärjestelyä koskevan menettelytapaohjeen 4 ja 6 kohdan, joissa määritellään periaatteet sekä henkilöstöasioiden johtajan tehtävät ja vastuualueet, rikkomiseen ja henkilöstön valitsemista koskevan menettelytapaohjeen 5 kohdan (periaatteet) ja 7 kohdan (valinta) ja muun muassa 7.1 (a) ja (b) kohdan, 7.2 (c), (f) ja (k) kohdan ja 7.3 (c) kohdan rikkomiseen (sopimussuhteisten velvollisuuksien laiminlyönti).
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu henkilöstön valitsemista koskevan menettelytapaohjeen 7.2 (f) ja 7.3 (c) kohdan rikkomiseen ja vastaajan käytännönsäntöjen 3.2 artiklan rikkomiseen, sopimuksen mukaisten oikeudenmukaisuus- ja lojaliteettiperiaatteiden loukkaamiseen (sopimussuhteisten velvollisuuksien laiminlyönti) ja kantajalle EU:n perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisesti kuuluvan hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamiseen (sopimussuhteen ulkopuolisen velvollisuuden laiminlyönti).
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu puolueettomuuden periaatteen ja hyvää hallintoa koskevan kantajan oikeuden loukkaamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu oikeudenmukaisia ja kohtuullisia työoloja koskevan kantajan oikeuden loukkaamiseen (EU:n perusoikeuskirjan 31 artikla), 26.1.2011 päivätyn päätöksen (Ehdotus ajotaitojen arvioimisen käyttöön ottamiseksi) ja vuoden 2014 voimavarojen käyttöön antamista koskevassa pyynnössä vahvistettujen edellytysten rikkomiseen ja hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamiseen.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu oikeudenmukaisia ja kohtuullisia työoloja koskevan oikeuden loukkaamiseen (perusoikeuskirjan 31 artikla).

Kanne 26.4.2017 – António Conde & Companhia v. komissio

(Asia T-244/17)

(2017/C 231/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugali) (edustaja: asianajaja J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että Euroopan komissio ei ole toiminut Luoteis-Atlantin kalastusjärjestön sääntelyalueella sovellettavista säilyttämis- ja täytäntöönpanotoimenpiteistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1386/2007 (EYVL 2007, L 318, s. 1) 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti pyytäessään Portugalia toimittamaan sille Portugalin lipun alla purjehtivista aluksista, joilla on lupa kalastaa NAFO-sääntelyalueella kalastuskaudella 2017, sellaisen luettelon, jossa ei ole mainittu kalastusalusta CALVÃO, minkä seurauksena Portugali ei ole toimittanut kyseisen aluksen sisältävää luetteloa NAFO:n sihteeristölle
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, jonka mukaan komissio on rikkonut neuvoston asetuksen (EY) N:o 1386/2007 14 artiklan 1 kohtaa, kun se on jättänyt lainvastaisesti toimittamatta luvan saamiseksi kalastamiseen NAFO-sääntelyalueella kalastuskaudella 2017 sellaisen luettelon aluksista, joka sisältää kantajan kalastusaluksen CALVÃO.

Kantaja väittää, että komissiolle ei ole toimivaltaa osallistua luetteloiden laatimiseen niistä aluksista, joilla on lupa kalastaa, vaan kyseinen toimivalta kuuluu yksinomaan jäsenvaltioille. Kantaja on pyytänyt komissiolta, ettei tämä puuttuisi asianomaisen luettelon laatimiseen, ja kehottanut tätä noudattamaan velvoitteitaan siltä osin kuin on kyse kalastusaluksen CALVÃO sisältävän luettelon toimittamisesta NAFO:n sihteeristölle.

Kanne 28.4.2017 – Intermarché Casino Achats v. komissio

(Asia T-254/17)

(2017/C 231/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Intermarché Casino Achats (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat Y. Utzschneider ja J. Jourdan)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että asetuksen N:o 1/2003 20 artiklaa ei SEUT 277 artiklan nojalla voida soveltaa tässä asiassa

- kumoamaan 9.2.2017 annetun Euroopan komission päätöksen C(2017) 1056 SEUT 263 ja 277 artiklan nojalla
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että Euroopan komission 9.2.2017 tekemä päätös (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla on veloitettu kantaja suostumaan tarkastukseen perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.2.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1) 20 artiklan 1 ja 4 kohdan nojalla, on lainvastainen. Kantajan mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen, koska se perustuu säännöksiin, jotka ovat Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (jäljempänä EIOS) vastaisia. Tästä kantaja väittää, että
 - asetuksen N:o 1/2003 20 artiklalla loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan ja EIOS 6 artiklan mukaista oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin, koska siinä ei säädetä tehokkaasta oikeussuojakeinosta komission tarkastusmenettelyn toimittamista vastaan;
 - asetuksen N:o 1/2003 20 artiklalla loukataan myös perusoikeuskirjan 47 artiklan ja EIOS 6 artiklan mukaista prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta, koska siinä ei säädetä oikeudesta tutustua komission tarkastuspäätöksen pohjana oleviin asiakirjoihin eikä näiden asiakirjojen tiedoksi antamisesta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen perustelujen puuttumista, koska sitä ei ole riittävästi perusteltu, mikä on asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan vaatimusten vastaista. Kantaja nimittäin katsoo, että riidanalaisessa päätöksessä ei selitetä ollenkaan siitä millä tavalla mahdollinen rikkominen koskisi kantajaa, eikä siinä myöskään täsmennetä ajanjaksoa, jona väitetty kilpailuoikeuden rikkominen on tapahtunut. Tämä perusteluvollisuuden rikkominen on sitäkin vahingollisempaa, kun riidanalainen päätös ei sisällä asiakirjoja, johon se nojautuu.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen lainvastaisuutta siltä osin, kuin komissio on tehnyt päätöksen, vaikka sillä ei ole ollut riittävästi luotettavaa näyttöä epäilläkseen kilpailuoikeuden rikkomista ja näin oikeuttaakseen tarkastuksen kantajan toimitiloissa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen lainvastaisuutta siltä osin kuin siinä ei ole noudatettu perusoikeuskirjan 7 artiklan ja EIOS 8 artiklan mukaista kotirauhan suojaa koskevaa perusoikeutta, koska komission määräämä tarkastus on ollut suhteeton toimenpide ja koska ei ole annettu riittäviä takeita väärinkäytöksiä vastaan.

Kanne 28.4.2017 – Les Mousquetaires ja ITM Entreprises v. komissio

(Asia T-255/17)

(2017/C 231/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Les Mousquetaires (Pariisi, Ranska) ja ITM Entreprises (Pariisi) (edustajat: asianajajat N. Jalabert-Doury, B. Chemama ja K. Mebarek)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteuttamaan prosessinjohtotoimen kehottaakseen komissiota täsmentämään ne oletukset ja esittämään ne todisteet, joihin se perusti päätösten AT.40466 – Tute ja AT.40467 – Tute 2 kohteen ja tarkoituksen;

- hyväksymään asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohtaa koskevan lainvastaisuusväitteen, koska kyseisellä säännöksellä ei Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen ja 8 sekä 13 artiklan ja perusoikeuskirjan 7 ja 47 artiklan mukaisesti mahdollisteta oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin;
- kumoamaan 21.2.2017 annetut päätökset AT.40466 – Tute ja AT.40467 – Tute 2, joilla Les Mousquetaires S.A.S. ja kaikki sen tytäryhtiöt määrättiin 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan perusteella suostumaan tarkastukseen;
- toissijaisesti kumoamaan päätökset AT.40466 – Tute ja AT.40467 – Tute 2, jotka 9.2.2017 osoitettiin saman sisältöisinä ITM Entreprises S.A.S:lle ja joita ei annettu tiedoksi niiden vastaanottajille;
- kumoamaan komission päätöksen, jolla tämä päätti tutkia ja kopioida sellaisissa tiedonsiirto- ja tallennusvälineissä olleet tiedot, joihin sisältyi näiden käyttäjien yksityiselämää koskevia tietoja, ja jolla tämä hylkäsi asianomaisten tietojen palauttamista koskevan kantajien pyynnön;
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuksia on loukattu, kotirauhaa on rikottu ja oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin on loukattu, koska tarkastuspäätösten täytäntöönpanon edellytyksiin ei tosiasiallisesti ollut mahdollista hakea muutosta.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohtaa ja perusoikeuksia on loukattu siitä syystä, että tarkastuspäätöksiä ei ollut riittävästi perusteltu ja että niillä oli tästä syystä evätty kantajilta ne perustavanlaatuiset takuut, joita tällaisissa yhteyksissä vaaditaan. Kyseisissä päätöksissä ei varsinkaan riittävästi rajattu tarkastusten kohdetta ja tarkoitusta eikä niissä täsmennetty komission keräämiä oletuksia ja todisteita.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 3 ja 4 kohtaa sekä 21 artiklaa ja perusoikeuksia on loukattu siitä syystä, että kantajilta evättiin muita perustavanlaatuisia takuita. Tarkastuspäätösten ajallista ulottuvuutta ei nimittäin ollut rajattu, ne oli voitu panna täytäntöön, vaikka niitä ei ollut tosiasiallisesti annettu tiedoksi, ja noudattamatta kantajien oikeutta oikeusapuun, vaikenemisoikeutta ja oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen, eivätkä ne olleet mahdollistaneet sitä, että kantajat olisivat tehokkaasti voineet vastustaa niitä, kun huomioon otetaan jatkuva muistuttaminen niiden noudattamatta jättämisestä määrättävistä seuraamuksista.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen ja loukkasi suhteellisuusperiaatetta, kun se päätti kyseisten tarkastusten mahdollisuuksista, kestosta ja laajuudesta.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuksia on loukattu päätöksellä, jolla kieltäydettiin varmistamasta tiettyjen sellaisten henkilökohtaisia tietoja sisältäneiden asiakirjojen asianmukaista suojelua, joille kantajat olivat pyytäneet unionin oikeuteen perustuvaa suojaa.
- 6) Kuudes kanneperuste, jossa toissijaisesti vaaditaan 9.2.2017 tehtyjen tarkastuspäätösten kumoamista samoilla perusteilla.

Kanne 8.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale

(Asia T-268/17)

(2017/C 231/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Clean Sky 2 –yhteisyritys (asiamies: B. Mastantuono, avustajanaan asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan Clean Sky 2 -yhteisyritykselle 101 370,94 euron suuruisen summan, joka liittyy kumppaneiden avustussopimukseen nro 632462 "EASIER-Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design", ja 524,91 euron suuruisen summan viivästyskorkona, joka on laskettu 3,5 prosentin korkokannan mukaan ajanjaksolta 7.2.2017–1.4.2017
- määrää vastaajan maksamaan korkoina 9,72 euroa päivässä 2.4.2017 alkaen siihen päivään saakka, jona velka on kokonaisuudessaan maksettu takaisin, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

Kantaja väittää, että vastaaja laiminlöi sopimusvelvoitteitaan, koska se ei toteuttanut EASIER-hanketta eikä toimittanut Clean Sky 2 -yhteisyritykselle asiaankuuluvia avustussopimuksen liitteen II.2 artiklan mukaisia raportteja ja tuloksia.

Lisäksi vastaaja ei suorittanut kyseessä olevia liitteen I mukaisia töitä ja täten rikkoi avustussopimuksen liitteen II.3 a, e ja h alakohtaa.

Kantaja näin ollen päätti avustussopimuksen sen liitteessä II olevan II.38 artiklan mukaisesti ja antoi veloitussilmoituksen 101 370,94 euron ennakkomaksuista, jotka oli jo maksettu koordinaattorille avustussopimuksen määräysten mukaisesti. Ennakkomaksut siis kuuluvat kantajalle loppumaksuun saakka.

Revoind Industriale S.r.l:n velvoitteista avustuksen saajana vallitsee käsiteltävässä asiassa laaja yksimielisyys, ja vastaajan moiteperusteet ovat yleisluonteisia, puutteellisia eikä minkäänlaisia niitä tukevia tekijöitä ole esitetty, ja ovat näin ollen täysin perusteettomia.

Kantajalla on näin ollen oikeus vaatia vastaajalle ennakkomaksuina maksetun määrän korvaamista ja takaisinmaksamista viivästyskorkoineen.

Kanne 8.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale

(Asia T-269/17)

(2017/C 231/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Clean Sky 2 -yhteisyritys (asiamies: B. Mastantuono, avustajanaan asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan Clean Sky 2 -yhteisyritykselle 433 485,93 euron suuruisen summan, joka liittyy kumppaneiden avustussopimukseen nro 325954 "ESICAPIA-Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization", ja 2 244,63 euron suuruisen summan viivästyskorkona, joka on laskettu 3,5 prosentin korkokannan mukaan ajanjaksolta 7.2.2017–1.4.2017
- määrää vastaajan maksamaan korkoina 41,57 euroa päivässä 2.4.2017 alkaen siihen päivään saakka, jona velka on kokonaisuudessaan maksettu takaisin, ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraavaan kanneperusteeseen.

Kantaja väittää, että vastaaja laiminlöi sopimusvelvoitteitaan, koska se ei toteuttanut ESICAPIA-hanketta eikä toimittanut Clean Sky 2 -yhteisyritykselle asiaankuuluvia avustussopimuksen liitteen II.2 artiklan mukaisia raportteja ja tuloksia.

Lisäksi vastaaja ei suorittanut kyseessä olevia liitteen I mukaisia töitä ja täten rikkoi avustussopimuksen liitteen II.3 a, e ja h alakohtaa.

Kantaja näin ollen päätti avustussopimuksen sen liitteessä II olevan II.38 artiklan mukaisesti ja antoi veloitustilmoituksen 433 485,93 euron ennakkomaksuista, jotka koordinaattori oli jo maksanut vastaajalle avustussopimuksen määräysten mukaisesti. Ennakkomaksut siis kuuluvat kantajalle loppumaksuun saakka.

Revoind Industriale S.r.l:n velvoitteista avustuksen saajana vallitsee käsiteltävässä asiassa laaja yksimielisyys, ja vastaajan moiteperusteet ovat yleisluonteisia, puutteellisia eikä minkäänlaisia niitä tukevia tekijöitä ole esitetty, ja ovat näin ollen täysin perusteettomia.

Kantajalla on näin ollen oikeus vaatia vastaajalle ennakkomaksuina maksetun määrän korvaamista ja takaisinmaksamista viivästyskorkoineen.

Kanne 8.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale

(Asia T-270/17)

(2017/C 231/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Clean Sky 2 -yhteisyritys (asiamies: B. Mastantuono, avustajanaan asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan Clean Sky 2 -yhteisyritykselle 625 793,42 euron suuruisen summan, joka liittyy kumppaneiden avustussopimukseen nro 620108 "LOSITA-Low Subsonic Investigation of a large complete Turboprop Aircraft", ja 3 240,41 euron suuruisen summan viivästyskorkona, joka on laskettu 3,5 prosentoin korkokannan mukaan ajanjaksolta 7.2.2017–1.4.2017
- määrää vastaajan maksamaan korkoina 60,01 euroa päivässä 2.4.2017 alkaen siihen päivään saakka, jona velka on kokonaisuudessaan maksettu takaisin, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraavaan kanneperusteeseen.

Kantaja väittää, että vastaaja laiminlöi sopimusvelvoitteitaan, koska se ei toteuttanut LOSITA-hanketta eikä toimittanut Clean Sky 2 -yhteisyritykselle asiaankuuluvia avustussopimuksen liitteen II.2 artiklan mukaisia raportteja ja tuloksia.

Lisäksi vastaaja ei suorittanut kyseessä olevia liitteen I mukaisia töitä ja täten rikkoi avustussopimuksen liitteen II.3 a, e ja h alakohtaa.

Kantaja näin ollen päätti avustussopimuksen sen liitteessä II olevan II.38 artiklan mukaisesti ja antoi veloitussilmoituksen 625 793,42 euron ennakkomaksuista, jotka oli jo maksettu koordinaattorille avustussopimuksen määräysten mukaisesti. Ennakkomaksut siis kuuluvat kantajalle loppumaksuun saakka.

Revoind Industriale S.r.l:n velvoitteista avustuksen saajana vallitsee käsiteltävässä asiassa laaja yksimielisyys, ja vastaajan moiteperusteet ovat yleisluonteisia, puutteellisia eikä minkäänlaisia niitä tukevia tekijöitä ole esitetty, ja ovat näin ollen täysin perusteettomia.

Kantajalla on näin ollen oikeus vaatia vastaajalle ennakkomaksuina maksetun määrän korvaamista ja takaisinmaksamista viivästyskorkoineen.

Kanne 8.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyrittäjä v. Revoind Industriale

(Asia T-271/17)

(2017/C 231/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Clean Sky 2 -yhteisyrittäjä (asiamies: B. Mastantuono, edustajanaan asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan Clean Sky 2 -yhteisyritykselle 189 128,26 euron suuruisen summan, joka liittyy kumppaneiden avustussopimukseen nro 632456 "WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment", ja 979,32 euron suuruisen summan viivästyskorkona, joka on laskettu 3,5 prosentin korkokannan mukaan ajanjaksolta 7.2.2017–1.4.2017
- määrää vastaajan maksamaan korkoina 18,14 euroa päivässä 2.4.2017 alkaen siihen päivään saakka, jona velka on kokonaisuudessaan maksettu takaisin, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraavaan kanneperusteeseen.

Kantaja väittää, että vastaaja laiminlöi sopimusvelvoitteitaan, koska se ei toteuttanut WITTINESS-hanketta eikä toimittanut Clean Sky 2 -yhteisyritykselle asiaankuuluvia avustussopimuksen liitteen II II.2 artiklan mukaisia raportteja ja tuloksia.

Lisäksi vastaaja ei suorittanut kyseessä olevia liitteen I mukaisia töitä ja täten rikkoi avustussopimuksen liitteen II.3 a, e ja h alakohtaa.

Kantaja näin ollen päätti avustussopimuksen sen liitteessä II olevan II.38 artiklan mukaisesti ja antoi veloitussilmoituksen 189 128,26 euron ennakkomaksuista, jotka koordinaattori oli jo maksanut vastaajalle avustussopimuksen määräysten mukaisesti. Ennakkomaksut siis kuuluvat kantajalle loppumaksuun saakka.

Revoind Industriale S.r.l:n velvoitteista avustuksen saajana vallitsee käsiteltävässä asiassa laaja yksimielisyys, ja vastaajan moiteperusteet ovat yleisluonteisia, puutteellisia eikä minkäänlaisia niitä tukevia tekijöitä ole esitetty, ja ovat näin ollen täysin perusteettomia.

Kantajalla on näin ollen oikeus vaatia vastaajalle ennakkomaksuina maksetun määrän korvaamista ja takaisinmaksamista viivästyskorkoineen.

Kanne 5.5.2017 – Webgarden v. EUIPO (Dating Bracelet)**(Asia T-272/17)**

(2017/C 231/43)

*Oikeudenkäyntikieli: unkari***Asianosaiset**

Kantaja: Webgarden Szolgálató és Kereskedelmi Kft (Budapest, Unkari) (edustaja: asianajaja G. Jambrik)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli "Dating Bracelet" – Rekisteröintihakemus nro 14 450 019

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 1.3.2017 asiassa R 658/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 4 artiklaa on rikottu;
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu;
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu;
- Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklaa on rikottu;
- Perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 15.5.2017 – SH v. komissio**(Asia T-238/17)**

(2017/C 231/44)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: SH (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät ja että kanne on perusteltu ja tämän seurauksena
- toteamaan, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta on lainvastainen

- kumoamaan henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) 13.7.2016 tekemän päätöksen sekä tarpeellisilta osin 3.2.2017 tehdyn nimenomaisen valitusta koskevan hylkäyspäätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu 13.7.2016 tehtyyn päätöstä vastaan esitetyn oikeudenkäyntiväitteen lainvastaisuuteen sillä perusteella, että kyseisen päätös perustui henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan soveltamiseen; kantajan mukaan kyseisellä säännöksellä loukataan syrjintää kansalaisuuden ja/tai syntyperän perusteella koskevaa kieltoa, yhdenvertaisuusperiaatetta, oikeutta koulutukseen, lasten etuja koskevaa suojaa, suhteellisuusperiaatetta ja perusoikeuskirjassa vahvistettuja oikeuksia koskevien poikkeusten oikeutusta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen ja hyvää hallintoa koskevan periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että 13.7.2016 tehty päätös perustui lainvastaiseen henkilöstösääntöjen säännökseen.

Kanne 12.5.2017 – Le Pen v. parlamentti

(Asia T-284/17)

(2017/C 231/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Ranska) (edustaja: asianajaja M. Ceccaldi)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 2.3.2017 tekemän päätöksen 2016/2295 (IMM), joka koskee Marine Le Penin koskemattomuuden pidättämistä,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan Marine Le Penille 35 000 euroa korvauksena hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan Marine Le Penille 5 000 euroa korvauksena korvattavista oikeudenkäyntikuluista,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 (jäljempänä pöytäkirja) 8 artiklan rikkomiseen. Tässä kanneperusteessa on neljä osaa.
 - Ensimmäinen osa, joka koskee pöytäkirjan 8 artiklassa määrätyn koskemattomuuden laajuutta.
 - Toinen osa, joka koskee pöytäkirjan 8 artiklassa määrätyn koskemattomuuden tarkoitusta.
 - Kolmas osa, joka koskee sitä, että parlamentti perinteisesti suojaa pöytäkirjan 8 artiklassa määrättyä koskemattomuutta.
 - Neljäs osa, joka koskee sitä, että Le Penin koskemattomuutta, josta määrätään pöytäkirjan 8 artiklassa, on loukattu.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu pöytäkirjan 9 artiklan rikkomiseen. Tässä kanneperusteessa on kolme osaa.
- Ensimmäinen osa, joka koskee pöytäkirjan 9 artiklan tarkoitusta.
 - Toinen osa, joka koskee Euroopan parlamentin oikeudellista virhettä Le Penin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisen osalta.
 - Kolmas osa, joka koskee sitä, että koskemattomuuden pidättämistä koskeva päätös on väitetyksi ristiriidassa Le Penin ja toimieliimen riippumattomuuden kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen. Tässä kanneperusteessa on kaksi osaa.
- Ensimmäinen osa, joka koskee Le Penin erilaista kohtelua vastaaviin tilanteisiin nähden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.
 - Toinen osa, joka koskee sitä, että riidanalainen päätös on ilmeinen osoitus *fumus persecutionisista* ja sillä loukataan hyvän hallinnon periaatetta.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.

Kanne 12.5.2017 – Yanukovych v. neuvosto

(Asia T-285/17)

(2017/C 231/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Viktor Fedor Yanukovych (Kiova, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 3.3.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/381 (EUVL 2017, L 58, s. 34) kantajaa koskevilta osin,
- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 3.3.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/374 (EUVL 2017, L 58, s. 1) kantajaa koskevilta osin,
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, jonka mukaan neuvostolta puuttui asianmukainen oikeudellinen perusta riitautettujen toimien osalta.
- Edellytykset, jotta neuvosto olisi voinut käyttää oikeusperustana SEUT 29 artiklaa, eivät täyttyneet riidanalaisessa päätöksessä.
 - Edellytykset, jotta neuvosto voisi vedota SEUT 215 artiklaan, eivät täyty, koska ei ollut mitään EU-sopimuksen V osaston 2 luvussa tarkoitettua pätevää päätöstä.
 - Ei ole riittävää yhteyttä, jotta SEUT 215 artiklaan voitaisiin vedota kantajaa vastaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteeseen, jonka mukaan neuvosto on syylistynyt harkintavallan väärinkäyttöön.
 - Neuvoston todellisena tavoitteena sen toteuttaessa riitautettuja toimia oli pääasiallisesti yrittää saavuttaa Ukrainan nykyisen hallinnon suosio (jotta Ukraina perustaisi läheisemmät siteet Euroopan unioniin), eikä tämä vastaa riidanalaisissa toimissa mainittuja syitä tai perusteluja.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan.
 - Riidanalaisiin toimiin sisältyvät ”perustelut”, jotka koskevat kantajan nimen sisällyttämistä luetteloon, ovat (sen lisäksi, että ne ovat virheellisiä) puhtaan muodollisia ja epäasianmukaisia eikä niitä ole yksilöity riittävästi.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantaja ei täytä edellytyksiä, jotta hänen nimensä olisi voitu sisällyttää luetteloon kyseisenä ajankohtana
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä sisällyttäessään kantajan nimen riidanalaisiin toimiin. Neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen nimetessään kantajan uudelleen, vaikka oli ilmeistä, että nimeämistä koskevien ”perustelujen” ja edellytysten välillä ei ollut yhteyttä.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai hänelle ei ole myönnetty oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin. Neuvosto ei ole muun muassa kuullut kantajaa asianmukaisesti ennen kuin se nimesi hänet uudelleen, eikä kantajalle ole annettu asianmukaista tai kohtuullista mahdollisuutta korjata virhettä tai tuoda esille henkilökohtaiseen tilanteeseensa liittyviä seikkoja.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohtaan perustuvia omistusoikeuksia on loukattu, erityisesti, koska rajoittavilla toimenpiteillä rajoitetaan perusteettomasti ja suhteettomalla tavalla näitä oikeuksia.

Kanne 12.5.2017 – Yanukovych v. neuvosto

(Asia T-286/17)

(2017/C 231/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 3.3.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/381 (EUVL 2017, L 58, s. 34) siltä osin kuin se koskee kantajaa
- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 3.3.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2017/374 siltä osin kuin se koskee kantajaa
- velvoittamaan neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan neuvostolla ei ollut asianmukaista oikeusperustaa riidanalaisille toimille.

— Riidanalainen päätös ei täyttänyt edellytyksiä sille, että neuvosto saattoi käyttää niiden perustana SEU 29 artiklaa.

- Edellytykset SEUT 215 artiklan käyttämiselle oikeusperustana eivät täyttyneet, koska SEU V osaston 2 luvun mukaista pätevää päätöstä ei ollut tehty.
 - Sellaista riittävää yhteyttä ei ollut, että SEUT 215 artiklaan olisi voitu vedota kantajaa vastaan.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto käytti harkintavaltaansa väärin.
- Neuvoston varsinainen tavoite riidanalaisten toimien toteuttamiselle oli lähinnä Ukrainan nykyisen hallinnon suosioon pääseminen (jotta Ukraina solmisi syvemmät suhteet EU:hun), eivät riidanalaisissa toimita mainitut tavoitteet/syyt.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei neuvosto esittänyt perusteluita.
- Riidanalaisissa päätöksissä kantajan nimen mainitsemiselle esitetyt ”perustelut” ovat (sen lisäksi, että ne ovat virheellisiä) stereotyyppisiä, asiattomia ja epätasällisiä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantaja täyttänyt kyseisenä ajankohtana luetteloon merkitsemistä varten asetettuja edellytyksiä.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto teki ilmeisiä arviointivirheitä mainitessaan kantajan nimen riidanalaisissa toimenpiteissä. Kantajan mukaan neuvosto teki ilmeisen virheen mainitessaan kantajan uudelleen siitä huolimatta, että ”perustelut” ja merkitykselliset luettelossa mainitsemisen edellytykset eivät selvästi olleet yhteydessä toisiinsa.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai että häneltä on evätty tehokas oikeussuoja. Kantaja väittää, ettei neuvosto muun muassa kuullut häntä asianmukaisella tavalla ennen hänen uudelleen mainitsemistaan ja ettei hänelle myönnetty asianmukaista tai oikeudenmukaista mahdollisuutta korjata virheitä tai toimittaa tietoja, jotka koskevat hänen henkilökohtaista tilannettaan.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua omistusoikeutta on loukattu siltä osin kuin muun muassa rajoittavat toimenpiteet rajoittavat näitä oikeuksia perusteettomasti ja suhteettomasti.

Kanne 15.5.2017 – Sky v. EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Asia T-288/17)

(2017/C 231/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sky plc (Isleworth, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: J. Barry, Solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Parrot Drones (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosat ”Parrot SKYCONTROLLER” – Rekisteröintihakemus nro 13 107 842

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 7.3.2017 asiassa R 457/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajalle tästä kanteesta ja EUIPO:ssa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

Kanne 16.5.2017 – Stavytskyi v. neuvosto

(Asia T-290/17)

(2017/C 231/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Edward Stavytskyi (Belgia) (edustajat: J. Grayston, solicitor, asianajajat P. Gjørtler, G. Pandey ja D. Rovetta)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 3.3.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/381 (EUVL 2017, L 58, s. 34) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 3.3.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2017/374 (EUVL 2017, L 58, s. 1) siltä osin kuin näissä säädöksissä sisällytetään kantaja rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että luetteloon merkitsemisestä annetulla lainsäädännöllä loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska sillä mahdollistetaan luetteloon merkitsemisen pelkästään sen perusteella, että henkilö on rikostutkinnan kohteena ja näin ollen riidanalaiset säädökset on annettu lainvastaisin perustein.
 - 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen, koska sillä ei ollut riittävää asiallista perustetta kantajan luetteloon merkitsemiselle sillä perusteella, että kantaja oli Ukrainan viranomaisten suorittaman rikostutkinnan kohteena julkisten varojen väärinkäytön vuoksi.
 - 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu perustelujen puutteellisuuteen, koska neuvosto esitti riidanalaisissa säädöksissä riittämättömät ja stereotyyppiset perustelut, koska se pelkästään kopioi luetteloon merkitsemisestä annetun säännöksen sanamuodon.
 - 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu virheelliseen oikeudelliseen perustaan, koska neuvoston toteuttamat toimenpiteet eivät ole kantajan osalta ulkopoliittisia toimenpiteitä, vaan rikostutkinnalliseen kansainväliseen yhteistyöhön liittyviä toimenpiteitä, joten niiden oikeudellinen perusta on virheellinen.
-

Kanne 16.5.2017 – Transdev ym. v. komissio

(Asia T-291/17)

(2017/C 231/50)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Ranska), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Ranska) (edustaja: asianajaja F. Salat-Baroux)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- pääasiallisesti kumoamaan osittain Ranskan Ile-de-Francen alueen julkisen liikenteen yrityksille myöntämästä aluetuesta – Valtiontuki SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) 2.2.2017 tehdyn komission päätöksen siltä osin kuin sen 1 artiklassa todetaan, että alueellinen tukijärjestelmä on pantu ”lainvastaisesti” täytäntöön, vaikka kyseessä oli voimassa oleva tukijärjestelmä
- toissijaisesti kumoamaan osittain Ranskan Ile-de-Francen alueen julkisen liikenteen yrityksille myöntämästä aluetuesta – Valtiontuki SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) 2.2.2017 tehdyn komission päätöksen siltä osin kuin sen 1 artiklassa todetaan, että alueellinen tukijärjestelmä on pantu lainvastaisesti täytäntöön 25.11.1998 edeltäneenä aikana
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen, pääasiallinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että kyseessä olevaa alueellista tukijärjestelmää ei ole pantu lainvastaisesti täytäntöön, koska sitä koske ennakkoilmoitusvelvollisuus. Alueellinen tukijärjestelmä on SEUT 108 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9; jäljempänä asetus N:o 2015/1589) 1 artiklan b alakohdassa ja VI luvussa tarkoitettu voimassa oleva tukijärjestelmä. Voimassa oleviin tukijärjestelmiin sovellettavien sääntöjen mukaan niiden täytäntöönpano ei ole laitonta, koska komissio voi tarpeen vaatiessa vain määrätä tarpeellisista toimenpiteistä niiden kehittämiseksi taikka poistamiseksi tulevaisuudessa.
- 2) Toinen, toissijainen kanneperuste, joka perustuu siihen, että alueellinen tukijärjestelmä ei ole voimassa oleva tukijärjestelmä. Kantajien mukaan riidanalainen komission päätös on lainvastainen siltä osin kuin siinä katsotaan, että kymmenvuotinen vanhentumisaika oli keskeytynyt Syndicat autonome des transporteurs de voyageursin (jäljempänä SATV) vuonna 2004 kansallisessa tuomioistuimessa nostamalla kanteella. Asetuksen N:o 2015/1589 17 artiklassa säädetään, että vain komission toimet tai jäsenvaltion komission pyynnöstä toteuttamat toimet keskeyttävät kymmenen vuoden vanhentumisajan. Kantajat väittävät, että SATV:n kansallisessa tuomioistuimessa nostama kanne ei ole tässä säännöksessä tarkoitettu vanhentumisajan keskeyttävä toimenpide.

Kanne 16.5.2017 – Région Île-de-France v. komissio

(Asia T-292/17)

(2017/C 231/51)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Région Île-de-France (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja J.-P. Hordies)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ranskan Région Île-de-Francen alueella toimivien linja-autoliikenneyritysten hyväksi käyttöön ottamasta valtiontukijärjestelmästä 2.2.2017 tehdyn Euroopan komission päätöksen (SA.26763 – (2014/C) siltä osin kuin kyseinen järjestelmä luokiteltiin valtiontueksi
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio kieltäytyi luokittelemasta tukea voimassa olevaksi tueksi.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuteen. Se jakautuu kahteen osaan, joista
 - ensimmäinen koskee valikoivuuuskriteeriä koskevien perustelujen puutteellisuutta ja
 - toinen perusteetonta taloudellista etua koskevien perustelujen puutteellisuutta.

Kanne 12.5.2017 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)

(Asia T-294/17)

(2017/C 231/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Lion's Head Global Partners LLP (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja R. Nöske)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Lion Capital LLP (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 997 073

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 28.2.2017 asiassa R 1478/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja hylkää väitteen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 15.5.2017 – VSM v. EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)

(Asia T-297/17)

(2017/C 231/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: VSM Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hannover, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Horak)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki ”WE KNOW ABRASIVES” – Rekisteröintihakemus nro 15 063 522

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 6.3.2017 asiassa R 1595/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä 7 artiklan 2 kohdan kanssa, on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 63 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 58 ja 59 artiklan kanssa, on rikottu, ja asetuksen N:o 207/2009 63 artiklan 2 kohtaa on rikottu ja tällä tavoin puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta on loukattu.

Kanne 16.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)

(Asia T-299/17)

(2017/C 231/54)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-C. Simon)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Tunnus ”1000” – EU-tavaramerkki nro 12 333 531

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 6.3.2017 asiassa R 650/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa asian käsittelyyn valituslautakunnassa osallistuneen muun asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se osallistuu oikeudenkäyntiin väliintulijana.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen.

Kanne 17.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Asia T-300/17)

(2017/C 231/55)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-C. Simon)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Tunnus ”3000” – EU-tavaramerkki nro 12 511 119

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.3.2017 asiassa R 653/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa asian käsittelyyn valituslautakunnassa osallistuneen muun asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se osallistuu oikeudenkäyntiin väliintulijana.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen.

Kanne 17.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)**(Asia T-301/17)**

(2017/C 231/56)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-C. Simon)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kiina)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin haltija:* Kantaja*Riidanalainen tavaramerkki:* Tunnus ”2000” – EU-tavaramerkki nro 12 511 069*EUIPO:ssa käyty menettely:* Mitättömyysmenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.3.2017 asiassa R 651/2016-4 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa asian käsittelyyn valituslautakunnassa osallistuneen muun asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se osallistuu oikeudenkäyntiin väliintulijana.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen.

Kanne 18.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)**(Asia T-302/17)**

(2017/C 231/57)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-C. Simon)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Tunnus "6000" – EU-tavaramerkki nro 13 112 545

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.3.2017 asiassa R 656/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa asian käsittelyyn valituslautakunnassa osallistuneen muun asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se osallistuu oikeudenkäyntiin väliintulijana.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen.

Kanne 18.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Asia T-303/17)

(2017/C 231/58)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-C. Simon)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Tunnus "4000" – EU-tavaramerkki nro 12 333 548

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.3.2017 asiassa R 654/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa asian käsittelyyn valituslautakunnassa osallistuneen muun asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se osallistuu oikeudenkäyntiin väliintulijana.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen.

Kanne 18.5.2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)**(Asia T-304/17)**

(2017/C 231/59)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-C. Simon)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kiina)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin hakija:* Kantaja*Riidanalainen tavaramerkki:* Tunnus ”5000” – EU-tavaramerkki nro 12 333 555*EUIPO:ssa käyty menettely:* Mitättömyysmenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.3.2017 asiassa R 655/2016-4 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa asian käsittelyyn valituslautakunnassa osallistuneen muun asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se osallistuu oikeudenkäyntiin väliintulijana.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen.

Kanne 17.5.2017. – Red Bull v. EUIPO (Kahdesta erivärisestä kentästä muodostuva suunnikas)**(Asia T-305/17)**

(2017/C 231/60)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Itävalta) (edustajat: asianajajat A. Renck ja S. Petivlasova)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen malli: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki (kahdesta erivärisestä kentästä muodostuva suunnikas) – Rekisteröintihakemus nro 14 326 508

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 26.1.2017 asiassa R 2582/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohtaa on rikottu.

Kanne 18.5.2017 – adidas v. EUIPO – Shoe Branding Europe (kuva kolmesta rinnakkaisesta raidasta)

(Asia T-307/17)

(2017/C 231/61)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: adidas AG (Herzogenaurach, Saksa) (edustajat: I. Fowler ja I. Junkar, Solicitors)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki (kuva kolmesta rinnakkaisesta raidasta) – EU-tavaramerkki nro 12 442 166

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 7.3.2017 asiassa R 1515/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja valituslautakunnassa käydyn menettelyn muun osapuolen, jos tämä osallistuu asiaan väliintulijana, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen 7 artiklan 3 kohdan kanssa, on rikottu.
-

Kanne 15.5.2017 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)**(Asia T-310/17)**

(2017/C 231/62)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Lion's Head Global Partners LLP (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja R. Nöske)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Lion Capital LLP (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "LION'S HEAD global partners" – Kansainvälinen rekisteröinti nro 996 979

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 28.2.2017 asiassa R 1477/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 28.2.2017 (asia R 1477/2016-4) Lion's Head Global Partners LLP:n ja Lion Capital LLP:n välisestä väitemenettelystä tekemän päätöksen ja hylkää väitteen.
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 19.5.2017 – Stips v. komissio**(Asia T-311/17)**

(2017/C 231/63)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Adolf Stips (Besozzo, Italia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ensisijaisesti kumoamaan työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 19.8.2016 tekemän päätöksen olla määrittelemättä kantajan uudeksi palkkaluokaksi palkkaluokka AD13 vuoden 2013 uudelleenmäärittelyn yhteydessä
- toissijaisesti velvoittaa komission korvaamaan kokonaisuudessaan kantajalle aiheutuneen aineellisen vahingon ja henkisen kärsimyksen

— joka tapauksessa velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu SEUT 266 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin komissio ei ole ottanut huomioon 19.7.2016 annetun tuomion Stips v. komissio (F-131/14, EU:F:2016:154) perusteluja ja se on pannut kyseisen tuomioon täytäntöön vilpillisesti ja jättänyt näin ottamatta huomioon virkamiestuomioistuimen antaman ratkaisun ehdottoman oikeusvoimavaikutuksen.

Kanne 22.5.2017 – Wajos v. EUIPO (pullon muoto)

(Asia T-313/17)

(2017/C 231/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Wajos GmbH (Dohr, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Schneiders, R. Krillke ja B. Schneiders)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kolmiulotteinen merkki (pullon muoto) – Rekisteröintihakemus nro 14 886 097

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.2.2017 asiassa R 1526/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 23.5.2017 – Nosio v. EUIPO (MEZZA)

(Asia T-314/17)

(2017/C 231/65)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Nosio SpA (Mezzocorona, Italia) (edustajat: asianajajat A. Perani ja J. Graffer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki MEZZA – Rekisteröintihakemus nro 14 822 506

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 1.3.2017 asiassa R 1518/2016-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 43 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja sovellettu virheellisesti
- hyväksyy luokkaan 33 esitetyn rajoituksen eli ”alkoholijuomat, erityisesti viinit ja kuohuviinit, yli tai alle 0,375 litran pulloissa ja/tai pakkauksissa”
- toteaa, että unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 75 artiklaa on rikottu
- varmistaa EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 1.3.2017 asiassa R 1518/2016-5 tekemän päätöksen, joka on annettu tiedoksi 23.3.2017
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan tämän menettelyn oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 43 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja sovellettu virheellisesti.
- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan 2 kohtaa on rikottu ja sovellettu virheellisesti.

Kanne 19.5.2017 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Revoind Industriale

(Asia T-318/17)

(2017/C 231/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Clean Sky 2 -yhteisyritys (asiamies: B. Mastantuono, avustajanaan asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan Clean Sky 2 -yhteisyritykselle 359 913,75 euron suuruisen summan, joka liittyy kumppaneiden avustussopimukseen nro 325940 ”EULOSAM – Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model”, ja 2 105,25 euron suuruisen summan viivästyskorkona, joka on laskettu 3,5 prosentin korkokannan mukaan ajanjaksolta 31.1.–1.4.2017
- määrää vastaajan maksamaan korkoina 34,51 euroa päivässä 2.4.2017 alkaen siihen päivään saakka, jona velka on kokonaisuudessaan maksettu takaisin, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraavaan kanneperusteeseen.

Kantaja väittää, että vastaaja laiminlöi sopimusvelvoitteitaan, koska se ei toteuttanut EULOSAM-hanketta eikä toimittanut Clean Sky 2 -yhteisyritykselle asiaankuuluvia avustussopimuksen liitteen II.2 artiklan mukaisia raportteja ja tuloksia.

Lisäksi vastaaja ei suorittanut kyseessä olevia liitteen I mukaisia töitä ja täten rikkoi avustussopimuksen liitteen II.3 a, e ja h alakohtaa.

Konsortio näin ollen päätti avustussopimuksen ja antoi veloitusilmoituksen 359 913,75 euron ennakkomaksuista, jotka koordinaattori oli jo maksanut vastaajalle avustussopimuksen määräysten mukaisesti. Ennakkomaksut siis kuuluvat kantajalle loppumaksuun saakka.

Revoind Industriale S.r.l:n velvoitteista avustuksen saajana vallitsee käsiteltävässä asiassa laaja yksimielisyys, ja vastaajan moiteperusteet ovat yleisluonteisia, puutteellisia eikä minkäänlaisia niitä tukevia tekijöitä ole esitetty, ja ovat näin ollen täysin perusteettomia.

Kantajalla on näin ollen oikeus vaatia vastaajalle ennakkomaksuina maksetun määrän korvaamista ja takaisinmaksamista viivästyskorkoineen.

Kanne 16.5.2017 – Ceobus ym. v. komissio

(Asia T-330/17)

(2017/C 231/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Ceobus (Génicourt, Ranska), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Ranska), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Ranska), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Ranska), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (edustaja: asianajaja D. de Combles de Nayves)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ensisijaisesti kumoamaan komission 2.2.2017 tekemän päätöksen SA.26763, joka koskee Ile-de-Francen alueen julkisen liikenteen yrityksille myöntämää oletettua tukea, siltä osin kuin siinä katsotaan, että vuonna 1984 käyttöön otettu ja vuoteen 2008 jatkunut Ile-de-Francen alueen tukiohjelma on uusi tukiohjelma, joka on "otettu sääntöjenvastaisesti käyttöön"
- toissijaisesti kumoamaan komission 2.2.2017 tekemän päätöksen SA.26763, joka koskee Ile-de-Francen alueen julkisen liikenteen yrityksille myöntämää oletettua tukea, siltä osin kuin siinä katsotaan, että Ile-de-Francen alueen tukiohjelmasta toukokuun 1994 ja 25.11.2008 välisenä aikana lähtöisin olevat lähtöisin olevat yksittäiset tuet ovat uusia tukia, jotka on "otettu sääntöjenvastaisesti käyttöön".

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka esitetään ensimmäisen vaatimuksen yhteydessä ja joka perustuu siihen, että SEUT 108 artiklaa on rikottu, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9; jäljempänä *asetus* N:o 2015/1589) 1 artiklan b alakohtaa on rikottu, ja unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisupyyntöä johdosta antamien tuomioiden oikeusvoimaa on loukattu.
 - 2) Toinen kanneperuste, joka esitetään toisen vaatimuksen yhteydessä ja joka perustuu siihen, että asetuksen N:o 2015/1589 17 artiklaa on rikottu, koska komissio oli pitänyt vanhentumisajan katkaisevana toimenä toimea, joka ei vastaa kyseisessä artiklassa tällaisille toimille asetettuja luokitteluperusteita.
 - 3) Kolmas kanneperuste, joka esitetään kolmannen vaatimuksen yhteydessä ja jonka mukaan kolmansien osapuolten menettelyllisiä oikeuksia on loukattu, koska komissio katsoi menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, että vanhentumista ei katkaissut kanteen nostaminen hallintotuomioistuimissa, vaan komission ensimmäinen, 25.11.2008 päivätty tietopyyntö.
-

Kanne 23.5.2017 – Steifer v. ETSK

(Asia T-331/17)

(2017/C 231/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Guy Steifer (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M.-A. Lucas)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 21.10.2002 tehdyn ETSK:n henkilöstöhallinnon ja taloudellisten resurssien johtajan päätöksen, jolla hylättiin kantajan 2.10.2002 tekemä pyyntö, joka koski hänen unionin eläkejärjestelmään siirrettyjen Belgiassa karttuneiden eläkeoikeuksien hyvittämättömän osan korvaamista laillisine korkoineen
- kumoamaan kantajan vanhuuseläkeoikeuksien vahvistamista koskevan ilmoituksen, joka annettiin 15.12.2003 tehdyllä päätöksellä nro 360/03A, siltä osin kuin siinä suljettiin pois niiden säännöllisin väliajoin maksettavien toistuvaissuoritusten korvaaminen, jotka vastaavat eläkettä, jonka Belgian kuningaskunnan kansallinen eläketointisto (Office national des pensions, ONP) maksaa ETSK:n pankkitilille 1.1.2004 lukien hänen eläkeoikeuksiensa siirron vuoksi, tai siitä puuttuvat tätä koskevat määräykset
- velvoittaa ETSK:n korvaamaan kantajalle niiden säännöllisin väliajoin maksettavien toistuvaissuoritusten määrän, jotka ONP on maksanut talous- ja sosiaalikomitealle 1.1.2004 lukien kantajan eläkeoikeuksien siirron vuoksi, korotettuna Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaation korkokannan mukaisilla viivästyskoroilla, kahdella prosenttiyksiköllä korotettuna, päivästä, jona nämä korvaukset olisi pitänyt maksaa, siihen asti, kunnes ne on kokonaan maksettu
- velvoittaa ETSK:n korvaamaan joka kuukausi kantajalle niiden säännöllisin väliajoin maksettavien toistuvaissuoritusten määrän, jotka ONP maksaa vielä tulevaisuudessa talous- ja sosiaalikomitean pankkitilille
- velvoittaa ETSK:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu Euroopan unionin perusteettoman edun kieltoa koskevan periaatteen ja omaisuuden suojan loukkaamiseen sekä henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan rikkomiseen, kun sitä tulkitaan sen tavoitteiden valossa, siltä osin kuin kanteen kohteena olevissa päätöksissä suljetaan pois kantajan oikeus kansallisen eläkkeen, joka ei ole kartuttanut hänelle tulevaa Euroopan unionin eläkettä, määrää koskevaan korvaukseen, tai niistä puuttuvat tätä koskevat määräykset.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 3.5.2017 – Facebook v. EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)(Asia T-757/15) ⁽¹⁾

(2017/C 231/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.5.2017 – Consorzio IB Innovation v. komissio**(Asia T-84/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/70)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 27.3.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.5.2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (näyttörüudun näkymä ja kuvakkeet)**(Asia T-95/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/71)

Oikeudenkäyntikieli: englantti

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 10.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.5.2017 – Consorzio IB Innovation v. komissio**(Asia T-126/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/72)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 121, 18.4.2017.

OIKAISUJA**Oikaistaan virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-86/17**

(Euroopan unionin virallinen lehti C 104, 3. huhtikuuta 2017)

(2017/C 231/73)

Asiassa T-86/17 Le Pen v. parlamentti julkaistu tiedonanto oikaistaan seuraavasti:

Kanne 10.2.2017 – Le Pen v. parlamentti

(Asia T-86/17)

(2017/C 104/85)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Ranska) (edustajat: asianajajat M. Ceccaldi ja J.-P. Le Moigne)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 5.12.2016 tekemän päätöksen joka tehtiin ”Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista” 19.5. ja 9.7.2008 tehdyn Euroopan parlamentin puhemiehistön päätöksen 2009/C 159/01, sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla ja jossa todetaan, että kantajaan kohdistuu 298 497,87 euron suuruinen saatava parlamentin jäsenten avustajiin liittyvinä aiheettomasti maksettuina määrinä, perustellaan saatavan takaisinperintä ja määrätään toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle tehtäväksi periä tämä summa takaisin Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeiden 68 artiklan nojalla ja varainhoitoasetuksen 66, 78, 79 ja 80 artiklan nojalla,
- kumoamaan 6.12.2016 päivätyn veloitusilmoituksen nro 2016–1560, jossa kantajalle ilmoitettiin, että häneen kohdistuva 298 497,87 euron suuruinen saatava oli todettu 5.12.2016 päivätyllä pääsihteerin päätöksellä, joka koski parlamentin jäsenten avustajiin liittyvien aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeiden 68 artiklan ja varainhoitoasetuksen 66, 78, 79 ja 80 artiklan nojalla,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut
- velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan Le Penille korvattavina oikeudenkäyntikuluina 50 000 euroa

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa 12 kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee toimenpiteen antajan toimivallan puuttumista. Kantaja katsoo, että Euroopan parlamentin pääsihteerin 5.12.2016 tekemä päätös (jäljempänä riidanalainen päätös) kuuluu Euroopan parlamentin puhemiehistön toimivaltaan ja ettei päätöksen allekirjoittaja ole osoittanut, että hän olisi saanut minkäänlaista valtuutusta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen väitetysti puuttuvia perusteluita, joita koskevasta vaatimuksesta määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä viitataan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksesta, joka saatettiin päätökseen 26.7.2016, laadittuun loppukertomukseen, jota ei väitetysti luovutettu kantajalle. Näin ollen kantajaa ei kuultu eikä hän voinut pätevästi esittää puolustustaan, koska pääsihteeri hänen mukaansa kieltäytyi luovuttamasta hänelle riidanalaisen päätöksen perusteena olevia asiakirjoja.
 - 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan Euroopan parlamentin pääsihteeri ei arvioinut asiakirja-aineistoa henkilökohtaisesti. Kantaja väittää, että tämä viimeksi mainittu vain toisti omissa nimissään OLAFin kertomuksen eikä koskaan arvioinut hänen tilannettaan henkilökohtaisesti.
 - 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen tueksi esitetyt tosiseikat ja siihen liittyvä veloitusilmoitus (jäljempänä riidanalaiset toimet) ovat vailla perusteita, koska todetut tosiseikat ovat virheellisiä.
 - 6) Kuudes kanneperuste, joka koskee todistustaakan kääntämistä. Kantaja katsoo tästä, ettei hänen tehtävänsä ole esittää näyttöä hänen avustajansa työstä vaan että toimivaltaisten viranomaisten on osoitettava asian olevan toisin.
 - 7) Seitsemäs kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista siltä osin kuin kantajan vaatimaa summaa ei ole perusteltu sen yksityiskohtien osalta eikä laskumenetelmän osalta ja siltä osin kuin siinä oletetaan, ettei avustaja ole koskaan työskennellyt kantajan palveluksessa.
 - 8) Kahdeksas kanneperuste, joka koskee harkintavallan väärinkäyttöä, koska riidanalaiset toimet annettiin siinä tarkoituksessa, että kantajalta, joka on Euroopan parlamentin jäsen, evätään edustajantoimessaan toimimisen edellytykset.
 - 9) Yhdeksäs kanneperuste, joka koskee menettelyn väärinkäyttöä. Kantaja katsoo, että välttyäkseen toimittamasta hänelle OLAFin kertomusta, pääsihteeri toimitti sitä koskevan tutustumispyynnön lainvastaisella tavalla OLAFille, joka ei väitetysti luovuttanut sitä.
 - 10) Kymmenes kanneperuste, joka koskee syrjintää ja fumus persecutionisia, koska tässä riita-asiassa kyseessä oleva tilanne koskee ainoastaan kantajaa ja hänen puoluettaan.
 - 11) Yhdestoista kanneperuste, joka koskee parlamentin jäsenen riippumattomuuden loukkaamista ja sitovien toimintaohjeiden puuttumisen seurauksia. Riidanalaisilla toimilla pyrittiin kantajan mukaan selvästi rajoittamaan hänen vapauttaan harjoittaa edustajantoimeaan epäämällä häneltä taloudelliset resurssit, jotka ovat tarpeen hänen tehtävänsä suorittamista varten. Parlamentin jäsen katsoo myös, ettei pääsihteeri voi antaa taloudellisten seuraamusten uhalla määräyksiä siitä, millä tavalla hänen on edustajantoimeaan hoidettava.
 - 12) Kahdestoista kanneperuste, jonka mukaan OLAF ei ole riippumaton elin, koska se ei tarjoa minkäänlaisia takeita puolueettomuudestaan tai rehellisyydestään ja on kantajan mukaan riippuvainen Euroopan komissiosta.
-

Oikaistaan virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-161/17*(Euroopan unionin virallinen lehti C 151, 15. toukokuuta 2017)**(2017/C 231/74)*

Asiassa T-161/17 Le Pen v. parlamentti julkaistu tiedonanto oikaistaan seuraavasti:

Kanne 11.3.2017 – Le Pen v. parlamentti**(Asia T-161/17)****(2017/C 151/49)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Marion Le Pen (Saint Cloud, Ranska) (edustaja: asianajajat M. Ceccaldi ja J.-P. Le Moigne)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 6.1.2017 tekemän päätöksen joka tehtiin ”Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista” 19.5. ja 9.7.2008 tehdyn Euroopan parlamentin puhemiehistön päätöksen 2009/C 159/01, sellaisena kuin se on muutettuna, 33, 43, 62, 67 ja 68 artiklan nojalla ja jossa todetaan, että kantajaan kohdistuu 41 554 euron suuruinen saatava parlamentin jäsenten avustajiin liittyvinä aiheuttomasti maksettuina määrinä, perustellaan saatavan takaisinperintä ja määrätään toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle tehtäväksi periä tämä summa takaisin soveltamisohjeiden 68 artiklan nojalla ja varainhoitoasetuksen 66, 78, 79 ja 80 artiklan nojalla,
- kumoamaan 11.1.2017 päivätyn veloitusilmoituksen nro 2017–22, jossa kantajalle ilmoitettiin, että häneen kohdistuva 41 554 euron suuruinen saatava oli todettu 6.1.2017 päivätyllä pääsihteerin päätöksellä, joka koski parlamentin jäsenten avustajiin liittyvien aiheuttomasti maksettujen määrien takaisinperintää soveltamisohjeiden 68 artiklan ja varainhoitoasetuksen 78, 79 ja 80 artiklan nojalla,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan Le Penille korvattavina oikeudenkäyntikuluina 50 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisia toimia rasittavat toimivalta- ja muotovirheet. Kanneperusteessa on viisi osaa.
 - Ensimmäinen osa, jonka mukaan toimivalta parlamentin jäseniä koskevien varainhoidollisten päätösten tekemiseen kuuluu Euroopan parlamentin puhemiehistölle eikä pääsihteerille.
 - Toinen osa, jonka mukaan Euroopan parlamentin puhemiehistö ei voi muuttaa toimivaltansa luonnetta ja laajuutta. Pääsihteerillä ei ole minkäänlaista parlamentin puhemiehistön puheenjohtajan myöntämää pysyvää valtuutusta, jonka nojalla hänellä olisi toimivalta tehdä riidanalaiset päätökset ja antaa ne tiedoksi siltä osin kuin kyse on parlamentin jäsentä koskevien varainhoidollisten kysymysten ratkaisemisesta.
 - Kolmas osa, jonka mukaan riidanalaisen päätösten perustelut ovat puutteelliset, ja ne ovat luonteeltaan mielivaltaisia.
 - Neljäs osa, joka koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista.

- Viides osa, jonka mukaan Euroopan parlamentin pääsihteeri ei arvioinut asiakirja-aineistoa henkilökohtaisesti.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisia toimia rasittavat oikeudelliset virheet, asiavirheet ja harkintavallan väärinkäyttö. Kanneperusteessa on kuusi osaa.
- Ensimmäinen osa, joka koskee luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamista.
 - Toinen osa, joka koskee riidanalaisten toimien tueksi esitettyjen tosiseikkojen paikkansapitämättömyyttä.
 - Kolmas osa, jonka mukaan riidanalaisia toimia toteutettaessa on syylistytty harkintavallan väärinkäyttöön.
 - Neljäs osa, jonka mukaan riidanalaisia toimia toteutettaessa on kierretty menettelysäännöksiä.
 - Viides osa, jonka mukaan riidanalaiset toimet ovat syrjiviä ja niitä rasittaa fumus persecutionis.
 - Kuudes osa, jonka mukaan OLAF ei ole riippumaton elin.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI